

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.1.2014 r.
COM(2014) 40 final

2014/0017 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych oraz
przejrzystości tych transakcji**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2014) 30 final}

{SWD(2014) 31 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Światowy kryzys finansowy, który wybuchł w 2008 r., uwidocznił szereg problemów w systemie finansowym – istotne luki w regulacjach, nieskuteczny nadzór, brak przejrzystości na rynkach oraz nadmierną złożoność produktów finansowych. Unia Europejska wprowadziła szereg środków w celu zwiększenia solidności i stabilności systemu bankowego, w tym zaostrzone wymogi kapitałowe, przepisy służące ulepszeniu ładu korporacyjnego i nadzoru oraz zasady restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tym kontekście decydujące znaczenie mają również postępy osiągnięte w tworzeniu unii bankowej.

Wniosek dotyczący reform strukturalnych w unijnym sektorze bankowym, który zostaje przedłożony jednocześnie z niniejszym wnioskiem, stanowi ostatni element nowych ram regulacyjnych, dzięki któremu również największe banki w UE będą miały mniej złożone struktury i będą mogły zostać skutecznie poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy minimalnych konsekwencjach dla podatników.

Kryzys uwypuklił przy tym potrzebę zwiększenia przejrzystości i polepszenia monitorowania nie tylko w tradycyjnym sektorze bankowym, ale również w przypadku działalności kredytowej instytucji niebędących bankami, czyli w tzw. „równoległym systemie bankowym”¹. W praktyce podmioty i działania należące do równoległego systemu bankowego umożliwiają gromadzenie środków finansowych mające cechy przyjmowania depozytów, transformację terminów zapadalności lub transformację płynności, transfer ryzyka kredytowego oraz stosowanie bezpośredniej lub pośredniej dźwigni finansowej. Na koniec 2012 r. łączna wielkość aktywów równoległego systemu bankowego wynosiła 53 bln EUR², co odpowiada około połowie aktywów regulowanego systemu bankowego, przy czym większość tych aktywów przypadała na Europę (ok. 23 bln EUR) i Stany Zjednoczone (ok. 19,3 bln EUR).

Działania w tym obszarze są podejmowane na szczeblu międzynarodowym i są koordynowane przez grupę G-20 oraz Radę Stabilności Finansowej (FSB), która zainicjowała szeroko zakrojone prace nad zidentyfikowaniem głównych rodzajów ryzyka związanych z równoległym systemem bankowym³. Nadrzędny cel, który był wielokrotnie podkreślany przez grupę G-20, polega na likwidacji wszystkich szarych stref w sektorze finansowym, które mogą mieć wpływ na ryzyko systemowe lub po prostu wynikają z arbitrażu regulacyjnego, oraz na rozszerzeniu regulacji i nadzoru na wszystkie instytucje, instrumenty i rynki finansowe mające znaczenie systemowe. W tym kontekście Rada Stabilności Finansowej przyjęła w sierpniu 2013 r. ramy polityczne złożone z 11 zaleceń mających na celu uwzględnienie ryzyka w równoległym systemie bankowym związanych z udzielaniem

¹ Rada Stabilności Finansowej definiuje równoległy system bankowy jako „system pośrednictwa pożyczkowego, który obejmuje podmioty i działania znajdujące się (w pełni lub częściowo) poza normalnym systemem bankowym”.

² Rada Stabilności Finansowej, „Global Shadow Banking Monitoring Report 2013” z dnia 14 listopada 2013 r.

³ Od 2011 r. pięć grup roboczych ds. równoległego systemu bankowego powołanych przez Radę Stabilności Finansowej wydało zalecenia dotyczące następujących kwestii: (i) interakcji pomiędzy podmiotami równoległego systemu bankowego a bankami; (ii) ryzyk systemowych związanych z funduszami rynku pieniężnego; (iii) regulacji innych podmiotów działających w równoległym systemie bankowym, takich jak fundusze hedgingowe; (iv) oceny obowiązujących wymogów dotyczących transakcji sekurytyzacyjnych; oraz (v) stosowania transakcji finansowania papierów wartościowych takich jak transakcje udzielania pożyczek papierów wartościowych i transakcje odkupu.

pożyczek papierów wartościowych i transakcjami odkupu. Zalecenia te zostały następnie zatwierdzone we wrześniu 2013 r. przez przywódców państw grupy G-20. Ramy te obejmują przejrzystość między instytucjami finansowymi i organami publicznymi oraz między zarządzającymi funduszami i inwestorami końcowymi w odniesieniu do udzielania pożyczek papierów wartościowych i transakcji odkupu, minimalne standardy w zakresie reinwestowania zabezpieczeń gotówkowych i lombardowania aktywów klientów, minimalne standardy regulacyjne w zakresie wyceny zabezpieczeń i zarządzania zabezpieczeniami oraz ocenę wprowadzenia kontrahentów centralnych (CCP) na rynkach transakcji odkupu (repo). Niniejsze rozporządzenie koncentruje się na zwiększeniu przejrzystości transakcji udzielania pożyczek papierów wartościowych i transakcji odkupu. Przejrzystość jest istotna dla zapewnienia, by organy oraz wszyscy zainteresowani uczestnicy rynku mogli właściwie zrozumieć sposób funkcjonowania rynków oraz skalę i charakter wszelkich potencjalnych ryzyk. W tym kontekście przejrzystość ma zasadnicze znaczenie, gdyż zapewnia ona informacje niezbędne do opracowania skutecznych i wydajnych narzędzi o charakterze politycznym służących zapobieganiu ryzykom systemowym.

W październiku 2012 r. w sprawozdaniu Liikanena⁴ stwierdzono, że dotychczasowe i bieżące reformy regulacyjne nie uwzględniają wszystkich źródłowych problemów w sektorze bankowym w UE oraz zawarto w nim szereg zaleceń. Na podstawie tych zaleceń przygotowano projekt rozporządzenia w sprawie strukturalnej reformy sektora bankowego (przyjęty jednocześnie z niniejszym wnioskiem), który wprowadza zakaz prowadzenia przez banki określonych rodzajów działalności handlowej lub poddaje ją ograniczeniom strukturalnym. Jak już jednak stwierdzono w Zielonej księdze w sprawie równoległego systemu bankowego, przyjętej przez Komisję w dniu 19 marca 2012 r., zaostrzenie regulacji bankowych może doprowadzić do przeniesienia znacznej części działalności bankowej poza granice tradycyjnej bankowości, w kierunku równoległego systemu bankowego. Konsekwencją byłaby coraz mniejsza przejrzystość systemu finansowego i ograniczenie możliwości kontroli ze strony organów nadzoru. Zaostrzałoby to dodatkowo problem już obecnie istniejących ścisłych powiązań między tradycyjnym i równoległym systemem bankowym. Tego rodzaju arbitraż regulacyjny ograniczałby w dużej mierze wpływ międzynarodowych i europejskich wysiłków na rzecz reformy sektora finansowego, znacznie zagrażając stabilności finansowej. Z tego względu wniosek ustawodawczy w sprawie reformy strukturalnej sektora bankowego musi być uzupełniony o wiążące wymogi w zakresie przejrzystości i zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych. Te dwa zbiory środków regulacyjnych uzupełniają i wzmacniają się nawzajem.

Te zmiany legislacyjne dotyczące sektora bankowego, ukierunkowane również na środki strukturalne, mogą skłonić banki do przesunięcia części swojej działalności do słabiej regulowanych obszarów, takich jak równoległy system bankowy. Aby istniała możliwość dokładnego śledzenia tendencji rynkowych jeśli chodzi o podmioty, których działalność można zaliczyć do równoległego systemu bankowego, zwłaszcza w obszarze transakcji finansowania papierów wartościowych, konieczne jest wprowadzenie wymogów dotyczących przejrzystości, które mogłyby ułatwiać organom nadzoru i organom regulacyjnym identyfikowanie potencjalnych problemów oraz ewentualne podejmowanie dalszych działań służących ich rozwiązaniu.

⁴ W listopadzie 2011 r. powołano grupę ekspertów wysokiego szczebla pod przewodnictwem Erkki Liikanena, prezesa fińskiego banku centralnego, której zlecono ocenę konieczności przeprowadzenia strukturalnej reformy unijnego sektora bankowego. Mandat grupy oraz wykaz jej członków są dostępne na stronie: http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/mandate_en.pdf

Dla zagwarantowania, że korzyści osiągnięte dzięki zwiększeniu odporności niektórych podmiotów i rynków nie są niwelowane przez przeniesienie ryzyk finansowych do słabiej regulowanych sektorów, zasadnicze znaczenie ma zwiększenie przejrzystości oraz dostępności danych dotyczących działalności równoległego sektora bankowego. Jak podkreślono w komunikacie Komisji w sprawie równoległego systemu bankowego oraz w rezolucji Parlamentu Europejskiego w sprawie równoległego systemu bankowego z listopada 2012 r.⁵, zwiększenie przejrzystości oraz dostępności danych, zwłaszcza dotyczących transakcji często prowadzonych przez podmioty równoległego sektora bankowego, takich jak umowy odkupu i udzielanie pożyczek papierów wartościowych, określanych również jako transakcje finansowania papierów wartościowych⁶, stanowi kwestię o podstawowym znaczeniu. W tym względzie prace prowadzone przez Radę Stabilności Finansowej dość precyzyjnie pokazują, jaki jest wymagany poziom przejrzystości. Ponadto przejrzystość jest szczególnie istotna dla obserwowania ryzyk, które mogą wystąpić w związku ze wzajemnymi powiązaniami między regulowanym systemem finansowym a równoległym systemem bankowym, nadmiernym wykorzystywaniem dźwigni finansowej oraz zachowaniami procyklicznymi. Takie podejście jest w pełni zgodne z zaleceniami Rady Stabilności Finansowej z 2013 r. dotyczącymi równoległego systemu bankowego⁷, zatwierdzonymi na szczycie grupy G-20 w Sankt Petersburgu i mającymi na celu ograniczenie ryzyk i procyklicznych zachęt związanych z transakcjami finansowania papierów wartościowych i lombardowaniem, które mogą prowadzić do zaostrzenia problemów z finansowaniem w okresach napięć rynkowych.

Transakcje finansowania papierów wartościowych, inne równoważne struktury finansowania oraz lombardowanie odgrywają bardzo ważną rolę w światowym systemie finansowym. Za transakcje finansowania papierów wartościowych uznaje się wszystkie transakcje, w przypadku których aktywa należące do kontrahenta są wykorzystywane do generowania środków finansowych. W praktyce są to głównie transakcje udzielania pożyczek papierów wartościowych lub towarów i zaciągania pożyczek papierów wartościowych lub towarów, transakcje z udzielonym przyrzeczeniem odkupu (transakcje repo) i transakcje z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu oraz transakcje zwrotne kupno-sprzedaż lub sprzedaż-kupno. Wszystkie te transakcje wywierają podobne lub nawet identyczne skutki gospodarcze. Techniki te są stosowane przez niemal wszystkie podmioty systemu finansowego: banki, maklerów papierów wartościowych, zakłady ubezpieczeń, fundusze emerytalne i inwestycyjne. Prowadzą one do zwiększenia płynności rynków, ułatwiają uczestnikom rynku pozyskiwanie finansowania, wspierają procesy kształtowania cen aktywów będących przedmiotem obrotu oraz umożliwiają bankom centralnym operacje finansowania w ramach polityki pieniężnej. Mogą one jednak również prowadzić do tworzenia kredytów w drodze transformacji terminów zapadalności lub transformacji płynności oraz umożliwiać narastanie znacznych wzajemnych ekspozycji między uczestnikami rynku. Lombardowanie zabezpieczeń celem wspierania wielokrotnych transakcji, a zwłaszcza transakcji finansowania papierów wartościowych, umożliwiło zarówno zwiększenie płynności w systemie, jak i narastanie w nim ukrytej dźwigni finansowej oraz zacieśnienie wzajemnych powiązań.

⁵ P7_TA(2012)0427, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0427&language=PL>

⁶ Obejmują one głównie udzielanie pożyczek papierów wartościowych lub towarów i zaciąganie pożyczek papierów wartościowych lub towarów, transakcje z udzielonym przyrzeczeniem odkupu (transakcje repo) i transakcje z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu oraz transakcje zwrotne kupno-sprzedaż lub sprzedaż-kupno.

⁷ Strengthening Oversight and Regulation of Shadow Banking; Policy Framework for Addressing Shadow Banking Risks in Securities Lending and Repos, 29 sierpnia 2013 r. www.financialstabilityboard.org/publications/r_130829b.pdf.

Z chwilą gdy nastąpił spadek zaufania do wartości aktywów, solidności kontrahentów i ochrony inwestorów, doszło do paniki na rynkach hurtowych prowadzącej do nagłego delewarowania lub wykorzystania publicznych mechanizmów zabezpieczających (instrumentów banku centralnego itp.). W tej sytuacji doszło do zaniku zaufania i płynności finansowania i nawet największe i najbardziej solidne banki utraciły dostęp do finansowania, zarówno krótko-, jak i długoterminowego. Transakcje finansowania papierów wartościowych przyczyniają się do zwiększenia dźwigni finansowej i wzmacniają procykliczny charakter systemu finansowego, który staje się tym samym bardziej narażony w przypadkach paniki bankowej i gwałtownego delewarowania. Mimo iż techniki te mogą mieć znaczny wpływ na wyniki osiągane przez fundusze inwestycyjne, w chwili obecnej ich stosowanie nie jest należycie ujawniane inwestorom. W przeciwieństwie do innych instytucji finansowych zarządzających funduszami inwestycyjnymi wykorzystują środki finansowe inwestorów gdy dokonują transakcji finansowania papierów wartościowych. Bez pełnych i dokładnych informacji o stosowaniu transakcji finansowania papierów wartościowych i potencjalnych konfliktach interesów, które mogą się przy tej okazji pojawić, inwestorzy nie są w stanie podjąć świadomych decyzji. W związku z tym zasadnicze znaczenie ma ograniczenie tego braku przejrzystości transakcji finansowania papierów wartościowych, innych równoważnych struktur finansowania oraz lombardowania.

W tym kontekście niniejsze rozporządzenie służy budowie bezpieczniejszego i bardziej przejrzystego systemu finansowego i wprowadza środki mające na celu zwiększenie przejrzystości w następujących trzech głównych obszarach: 1) monitorowanie powstawania ryzyk systemowych związanych z transakcjami finansowania papierów wartościowych w systemie finansowym; 2) ujawnianie informacji o tych transakcjach inwestorom, których aktywa są wykorzystywane w tych lub równoważnych transakcjach; oraz 3) umowna przejrzystość działalności w zakresie lombardowania. W praktyce proponowane środki obejmują zalecenia nr 1 i 2 Rady Stabilności Finansowej, które nakładają na właściwe organy wymóg gromadzenia dodatkowych danych o stosowaniu transakcji finansowania papierów wartościowych; zalecenie nr 5, które nakłada na zarządzających funduszami wymóg przejrzystości w stosunku do inwestorów, jak również zalecenie nr 7, które w szczególności nakłada na pośredników finansowych wymóg ujawniania swoim klientom odpowiednich informacji dotyczących lombardowania aktywów. Zalecenia te obejmują tym samym wszystkie aspekty związane z przejrzystością dotyczące stosowania transakcji finansowania papierów wartościowych. Niniejsze rozporządzenie uzupełnia zatem proponowane rozporządzenie w sprawie reform strukturalnych w sektorze bankowym.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

W dniu 19 marca 2012 r. Komisja rozpoczęła konsultacje społeczne dotyczące opublikowanej jednocześnie Zielonej księgi w sprawie równoległego systemu bankowego. Zainteresowane strony przekazały w ich trakcie wiele cennych uwag. Zasadniczo wyrażono poparcie dla inicjatywy Komisji w tym obszarze, przy czym panowała zgoda, że równoległy system bankowy należy objąć nadzorem i wzmocnionymi ramami regulacyjnymi. W przygotowanym przez Parlament Europejski sprawozdaniu z własnej inicjatywy w sprawie równoległego systemu bankowego również podkreślono wagę podjęcia odpowiednich środków w tym obszarze. Ponadto w listopadzie 2012 r. Rada Stabilności Finansowej, w trakcie opracowywania swoich międzynarodowych zaleceń dotyczących równoległego systemu bankowego, przeprowadziła publiczne konsultacje poświęcone stosownym problemom na rynkach transakcji finansowania papierów wartościowych, w tym m.in. kwestii braku przejrzystości. W ramach tych konsultacji wyrażono szerokie poparcie dla zwiększenia

przejrzystości na rynkach transakcji udzielania pożyczek papierów wartościowych i transakcji odkupu, przy czym wielu respondentów proponowało uwzględnienie obowiązujących już wymogów w zakresie zgłaszania transakcji oraz innych dostępnych danych rynkowych. Wiele zainteresowanych stron zgadzało się również co do tego, że repozytoria transakcji są prawdopodobnie najbardziej skutecznym sposobem gromadzenia obszernych danych rynkowych dotyczących transakcji udzielania pożyczek papierów wartościowych i transakcji odkupu.

W 2012 r. przeprowadzono bardziej ukierunkowane konsultacje społeczne dotyczące różnych kwestii związanych z UCITS (przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe), w ramach których zainteresowane strony pytano w szczególności o potrzebę zaostreżenia wymogów dotyczących przejrzystości w odniesieniu do funduszy inwestycyjnych. Komisja uzyskała wiele informacji na temat obecnych standardów w zakresie przejrzystości w sektorze zarządzania aktywami, jak również opinie na temat możliwych sposobów zwiększenia przejrzystości względem inwestorów.

W niniejszej inicjatywie uwzględniono również wyniki rozmów z wszystkimi istotnymi zainteresowanymi stronami, w tym z organami regulacyjnymi w sektorach papierów wartościowych i bankowości oraz EBC, a także z przedstawicielami wszystkich rodzajów uczestników rynku. Uwzględnia ona również opinie wyrażone w trakcie konsultacji społecznych z 2012 r. dotyczących równoległego systemu bankowego. O opinię zwrócono się również do państw członkowskich.

W marcu 2013 r. ustanowiono grupę sterującą ds. reform strukturalnych w sektorze bankowym, w której skład weszli przedstawiciele Dyrekcji Generalnych COMP, ECFIN, EMPL, ENTR, JUST, MARKT, SG, SJ, TAXUD oraz JRC. Grupa sterująca ds. oceny skutków odbyła posiedzenia w marcu 2013, kwietniu 2013 r. oraz wrześniu 2013 r., wspierając prace nad oceną skutków. Projekt oceny skutków omówiono z Radą ds. Ocen Skutków przy Komisji Europejskiej w dniu 16 października 2013 r. W związku z jej negatywną opinią w grudniu 2013 r. przedłożono zmienioną ocenę skutków.

W ocenie skutków wskazano trzy główne problemy w związku z transakcjami finansowania papierów wartościowych: fakt, iż organy regulacyjne nie są w stanie skutecznie monitorować stosowania transakcji finansowania papierów wartościowych; fakt, iż istnieje ryzyko stosowania tych transakcji ze szkodą dla inwestujących w fundusze; oraz fakt, iż lombardowanie prowadzi do przesunięcia ryzyka gospodarczego i ryzyka prawnego na rynku. Przyczyną wszystkich tych problemów są podstawowe kwestie, które zostały również wskazane przez Radę Stabilności Finansowej, a mianowicie brak obszernych (gromadzonych często i szczegółowych) danych dotyczących transakcji finansowania papierów wartościowych oraz ryzyko, że transakcje finansowania papierów wartościowych prowadzą do konfliktu interesów między zarządzającymi funduszami a osobami inwestującymi w te fundusze.

W ocenie skutków stwierdzono, że aby zlikwidować zidentyfikowane problemy potrzebne jest połączenie różnych środków, w tym wymogu zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych do repozytoriów transakcji, wymogu ujawniania inwestorom stosowania tych transakcji przez zarządzających funduszami oraz wymogu wyrażenia uprzedniej zgody na lombardowanie instrumentów finansowych oraz przeniesienia tych instrumentów finansowych na rachunek otwarty w imieniu strony otrzymującej zabezpieczenie przed dokonaniem lombardowania. Środki te zapewnią, że stosowanie transakcji finansowania papierów wartościowych w ramach równoległego systemu bankowego będzie należycie nadzorowane i regulowane. Stosowanie transakcji finansowania papierów wartościowych nie będzie jako takie zabronione, ani nie będzie podlegało

szczególnym ograniczeniom, stanie się natomiast bardziej przejrzyste. Zakłada się, że wybrane warianty strategiczne nie będą miały same w sobie strukturalnego wpływu na rynek transakcji finansowania papierów wartościowych. Warianty te będą wprowadzić prowadzić do wzrostu kosztów sprawozdawczości dla kontrahentów, ale wzrost tych kosztów zostanie zrównoważony korzyściami płynącymi z większej przejrzystości dla właściwych organów, klientów, inwestorów i ogółu społeczeństwa.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Podstawa prawna

Podstawą prawną niniejszego wniosku jest art. 114 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) umożliwiający przyjęcie środków służących zbliżeniu przepisów krajowych, których celem jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Zalecenia Rady Stabilności Finansowej oraz zmiany, których można oczekiwać w wyniku strukturalnej reformy unijnego sektora bankowego, powinny prowadzić do większej aktywności organów regulacyjnych w państwach członkowskich, które będą się starały zwiększyć przejrzystość tych rodzajów działalności, które mogą zostać przeniesione z regulowanych grup bankowych do równoległego systemu bankowego, gdzie możliwości kontroli ze strony organów nadzoru mogą być ograniczone. Potrzebne są zatem jednolite przepisy dotyczące przejrzystości, tak by zwiększyć stabilność finansową, chronić inwestorów, ulepszyć transgraniczne świadczenie usług oraz zapobiec arbitrażowi regulacyjnemu, jak również zapobiec sytuacji, w której różniące się środki krajowe stwarzają przeszkody dla sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

3.2. Zasada pomocniczości

Zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE, w dziedzinach, które nie należą do jej wyłącznej kompetencji, Unia podejmuje działania tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim cele zamierzonego działania nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i jeśli ze względu na zakres lub skutki proponowanego działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii.

Niniejszy wniosek ma na celu zapewnienie przejrzystości transakcji finansowania papierów wartościowych, lombardowania oraz innych struktur finansowania. Wzajemne powiązania w obrębie rynku wewnętrznego między tymi rodzajami działalności związanymi z równoległym systemem bankowym oraz ich systemowy charakter wymagają podjęcia skoordynowanych działań na szczeblu Unii.

Większość transakcji finansowania papierów wartościowych oraz operacji lombardowania ma charakter transgraniczny i ich stronami są podmioty, które często mają siedziby w różnych jurysdykcjach, a same transakcje i operacje dotyczą aktywów i walut również emitowanych w różnych jurysdykcjach. Aby uwzględnić szeroki wachlarz transakcji oraz zapewnić organom regulacyjnym na szczeblu krajowym i unijnym całościowy ogląd rynków transakcji finansowania papierów wartościowych w całej UE, konieczne jest podjęcie działań co najmniej na szczeblu unijnym. Środki zaradcze wdrażane samodzielnie i w nieskoordynowany sposób przez poszczególne państwa członkowskie byłyby prawdopodobnie bardzo mało skuteczne, gdyż tego rodzaju środki uwzględniałyby jedynie część rynku. Ponadto z uwagi na systemowy charakter problemów nieskoordynowane działania mogą nawet przynieść skutki przeciwne do zamierzonych ze względu na ryzyko fragmentacji i niespójności danych. Jedynie dane zagregowane na szczeblu unijnym mogą

zapewnić obraz sytuacji makroekonomicznej niezbędny do celów monitorowania stosowania transakcji finansowania papierów wartościowych.

Jeśli chodzi o fundusze inwestycyjne, europejska branża funduszy ma istotny wymiar transgraniczny. W przypadku całej europejskiej branży funduszy inwestycyjnych (tj. w odniesieniu do aktywów zarządzanych przez UCITS i fundusze inne niż UCITS) udział aktywów transgranicznych zwiększył się ponad dwukrotnie w ciągu ostatniej dekady. Od 2012 r. mniej więcej co drugi inwestor kupuje jednostki uczestnictwa funduszy mających siedzibę w państwie innym niż to, w którym ma on miejsce zamieszkania. Dlatego też istotne jest, by standardy ochrony inwestorów były jednolicie stosowane w całej UE, tak by wszystkim inwestorom w Unii zapewnić korzyści płynące z wymaganej przejrzystości w zakresie stosowania transakcji finansowania papierów wartościowych.

3.3. Zasada proporcjonalności

Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 TUE zakres i forma działania UE nie może wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów określonych w Traktatach.

Ponieważ oprócz wprowadzenia wymogów dotyczących przejrzystości w odniesieniu do transakcji finansowania papierów wartościowych, lombardowania i innych struktur finansowania zrezygnowano z dalszych regulacji, wniosek ogranicza się do środków niezbędnych do zlikwidowania ryzyk związanych z podmiotami równoległego systemu bankowego.

Rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

3.4. Szczegółowe omówienie wniosku

Proponowane rozporządzenie obejmuje wymogi dotyczące zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych do repozytoriów transakcji (rozdziały II i III), wymogi w zakresie sprawozdawczości obowiązujące fundusze (rozdział IV) oraz wymogi nałożone na kontrahentów dokonujących lombardowania (rozdział V). Przepisy pozostałych rozdziałów, dotyczące zakresu i definicji (rozdział I), nadzoru i właściwych organów (rozdział VI), stosunków z państwami trzecimi (rozdział VII), sankcji i środków administracyjnych (rozdział VIII) oraz przeglądu i przepisów końcowych (rozdziały IX i X), mają zastosowanie do wszystkich wyżej wymienionych części rozporządzenia.

W niniejszej sekcji skrótkowo omówiono główne elementy rozporządzenia.

3.4.1. Zakres wniosku (rozdział I)

Proponowane rozporządzenie ma na celu zwiększenie stabilności finansowej w UE poprzez zwiększenie przejrzystości określonych rodzajów działalności rynkowej, takich jak transakcje finansowania papierów wartościowych, lombardowanie i inne struktury finansowania o skutkach gospodarczych równoważnych skutkom transakcji finansowania papierów wartościowych. Ma ono zastosowanie do wszystkich kontrahentów na rynkach transakcji finansowania papierów wartościowych, funduszy inwestycyjnych w rozumieniu dyrektyw 2009/65/WE i 2011/61/UE oraz wszystkich kontrahentów dokonujących lombardowania. Proponowane rozporządzenie obejmuje wszystkie instrumenty finansowe wymienione w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE (MiFID), które są przekazywane jako zabezpieczenie.

3.4.2. Przejrzystość transakcji finansowania papierów wartościowych, w tym rejestracja repozytoriów transakcji i nadzór nad nimi (rozdziały II i III)

Proponowane rozporządzenie tworzy unijne ramy, zgodnie z którymi finansowi i niefinansowi kontrahenci transakcji finansowania papierów wartościowych będą w wydajny sposób zgłaszać szczegółowe informacje dotyczące tych transakcji do repozytoriów transakcji. Informacje te będą przechowywane centralnie oraz będą łatwo i bezpośrednio dostępne właściwym organom, w tym ESMA, ERRS i ESBC, na potrzeby identyfikowania i monitorowania ryzyk dla stabilności finansowej związanych z działalnością prowadzoną przez regulowane i nieregulowane podmioty w ramach równoległego systemu bankowego. Przepisy te są zgodne z zaleceniami Rady Stabilności Finansowej, zgodnie z którymi poszczególne jurysdykcje powinny podjąć decyzję o najbardziej właściwym sposobie gromadzenia danych, przy czym w stosownych przypadkach powinny wykorzystać w tym celu istniejące już procedury gromadzenia danych i infrastrukturę rynkową. Według Rady Stabilności Finansowej skutecznym sposobem gromadzenia tych danych może być wykorzystanie repozytoriów transakcji.

Zgłaszanie informacji powinno wiązać się z możliwie jak najniższymi kosztami operacyjnymi dla uczestników rynku, a tym samym powinno być zorganizowane przy wykorzystaniu istniejących już procedur i infrastruktury. Sporządzając projekty regulacyjnych standardów technicznych przewidziane w tym rozporządzeniu oraz proponując ich ewentualne zmiany, ESMA powinien uwzględnić istniejące standardy przyjęte na podstawie rozporządzenia (UE) nr 648/2012, które regulują repozytoria transakcji w odniesieniu do kontraktów pochodnych, oraz ich przyszłe zmiany.

3.4.3. Przejrzystość w stosunku do inwestorów (rozdział IV)

Zawarte w niniejszym rozporządzeniu nowe przepisy dotyczące przejrzystości w odniesieniu do stosowania transakcji finansowania papierów wartościowych i innych struktur finansowania są ściśle powiązane z przepisami dyrektyw 2009/65/WE i 2011/61/UE, ponieważ tworzą one ramy prawne regulujące ustanawianie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, zarządzanie tymi przedsiębiorstwami oraz wprowadzanie ich do obrotu. Aby inwestorzy mogli zyskać świadomość ryzyka związanego ze stosowaniem transakcji finansowania papierów wartościowych i innych struktur finansowania, zarządzający funduszami powinni w swoich okresowych sprawozdaniach udostępniać szczegółowe informacje na temat wszelkich przypadków stosowania tych technik. Okresowe sprawozdania, które już dziś muszą przedstawiać spółki zarządzające UCITS, spółki inwestycyjne UCITS i zarządzający AFI, zostaną uzupełnione o dodatkowe informacje dotyczące stosowania transakcji finansowania papierów wartościowych i innych struktur finansowania. Te nowe przepisy dotyczące przejrzystości uzupełniają przepisy dyrektywy 2009/65/WE oraz dyrektywy 2011/61/UE w sprawie ZAFI. Nowe jednolite przepisy dotyczące przejrzystości transakcji finansowania papierów wartościowych i innych struktur finansowania mają obowiązywać w uzupełnieniu do przepisów określonych w dyrektywach 2009/65/WE i 2011/61/UE. Przepisy te są zgodne z zaleceniami Rady Stabilności Finansowej, zgodnie z którymi organy publiczne powinny w świetle jej propozycji dokonać przeglądu wymogów w zakresie sprawozdawczości, które obowiązują zarządzających funduszami w stosunku do inwestorów, tak by ustalić, czy nie istnieją ewentualne luki, które powinny zostać zlikwidowane.

3.4.4. Przejrzystość lombardowania (rozdział V)

Aby zwiększyć przejrzystość lombardowania pod względem operacyjnym i umownym, na strony dokonujące lombardowania należy nałożyć minimalne wymogi dotyczące ujawniania informacji. Lombardowanie powinno być zatem możliwe tylko wtedy, gdy w ramach

umownego uzgodnienia kontrahent przekazujący zabezpieczenie został wyraźnie poinformowany o związanym z nim ryzyku i wyraził uprzednią zgodę; ponadto lombardowanie powinno być należycie odzwierciedlone na rachunkach papierów wartościowych. Kontrahent otrzymujący instrumenty finansowe jako zabezpieczenie będzie mógł dokonać ich lombardowania wyłącznie za wyraźną zgodą kontrahenta przekazującego zabezpieczenie i tylko po dokonaniu ich transferu na swój własny rachunek. Wymóg ten należy rozumieć jako uzupełniający przepisy dyrektyw 2002/47/WE i 2004/39/WE. Według zaleceń Rady Stabilności Finansowej organy publiczne powinny dopilnować, by regulacje dotyczące aktywów klientów przewidywały na ujawnianie klientom na tyle obszernych informacji o lombardowaniu, by byli oni w stanie zrozumieć związane z nim ryzyko. Proponowane rozporządzenie jest zgodne z tym zaleceniem.

3.4.5. Nadzór oraz właściwe organy (rozdział VI)

Proponowane rozporządzenie zawiera przepisy dotyczące wyznaczania właściwych organów na potrzeby poszczególnych celów, w tym udzielania zezwolenia, rejestracji, nadzoru oraz egzekwowania środków dotyczących zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych do repozytoriów transakcji oraz związanych z dokonywaniem lombardowania. Państwa członkowskie zgłaszają wyznaczone właściwe organy ESMA, który następnie publikuje wykaz właściwych organów na swojej stronie internetowej oraz dokonuje jego bieżącej aktualizacji.

W proponowanym rozporządzeniu nadzór nad przestrzeganiem przepisów dotyczących przejrzystości funduszy inwestycyjnych powierza się właściwym organom, które zostały już wyznaczone przez państwa członkowskie na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) oraz na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI). Dokonywanie zgłoszeń oraz przestrzeganie przepisów dotyczących lombardowania powinny być nadzorowane przez właściwe organy wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 16 proponowanego rozporządzenia.

3.4.6. Stosunki z państwami trzecimi (rozdział VII)

Z uwagi na międzynarodowy wymiar transakcji finansowania papierów wartościowych właściwe organy w poszczególnych jurysdykcjach muszą mieć możliwość dostępu do danych przechowywanych w repozytoriach transakcji zlokalizowanych w innych jurysdykcjach. Aby zapewnić właściwym organom wzajemny bezpośredni dostęp do danych, art. 19 proponowanego rozporządzenia uprawnia Komisję do zawarcia z odpowiednimi państwami trzecimi uzgodnień dotyczących współpracy, pod warunkiem istnienia gwarancji zachowania tajemnicy służbowej, w tym ochrony tajemnic handlowych ujawnianych przez organy osobom trzecim.

3.4.7. Sankcje i środki administracyjne (rozdział VIII)

Państwa członkowskie muszą zapewnić możliwość stosowania odpowiednich sankcji i środków administracyjnych w przypadku naruszeń przepisów proponowanego rozporządzenia. W tym celu właściwe organy powinny dysponować minimalnym zestawem sankcji i środków administracyjnych, obejmującym możliwości cofnięcia zezwolenia, wystosowania publicznego ostrzeżenia, zwolnienia członków organów zarządzających, nakazania zwrotu zysków osiągniętych w wyniku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy można je określić, oraz nałożenia grzywnien

administracyjnych. Przy określaniu rodzaju i wysokości sankcji właściwe organy powinny uwzględnić szereg kryteriów ustanowionych w rozporządzeniu, w tym wielkość i sytuację finansową osoby odpowiedzialnej, skutki naruszenia i gotowość do współpracy ze strony tej osoby. Proponowane rozporządzenie nie uniemożliwia poszczególnym państwom członkowskim ustalenia wyższych standardów.

3.4.8. Przegląd (rozdział IX)

Przyjęcie proponowanego rozporządzenia będzie oznaczało wprowadzenie po raz pierwszy na szczeblu unijnym przepisów dotyczących przejrzystości transakcji finansowania papierów wartościowych, innych struktur finansowania oraz lombardowania. Istotne jest zatem dokonanie oceny, czy opisane wyżej środki okazały się skutecznym i wydajnym sposobem zwiększenia przejrzystości tych rodzajów działalności. W związku z tym trzy lata po wejściu w życie proponowanego rozporządzenia Komisja przedłoży sprawozdanie dotyczące przydatności środków z zakresu przejrzystości oraz, w razie potrzeby, wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wpływ wniosku na finanse i budżet przedstawiono w załączonej ocenie skutków finansowych regulacji.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych oraz przejrzystości tych transakcji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁸,
uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego⁹,
po zasięgnięciu opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych¹⁰,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Światowy kryzys finansowy, który wybuchł w 2008 r., uwidocznił szereg problemów w systemie finansowym – istotne luki w regulacjach, nieskuteczny nadzór, brak przejrzystości na rynkach oraz nadmierną złożoność produktów finansowych. Unia wprowadziła szereg środków w celu zwiększenia solidności i stabilności systemu bankowego, w tym zaostrzone wymogi kapitałowe, przepisy służące ulepszeniu ładu korporacyjnego i nadzoru oraz zasady restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tym kontekście decydujące znaczenie mają również postępy osiągnięte w tworzeniu unii bankowej. Kryzys uwypuklił przy tym potrzebę zwiększenia przejrzystości i polepszenia monitorowania nie tylko w tradycyjnym sektorze bankowym, ale również w przypadku działalności kredytowej prowadzonej przez instytucje niebędące bankami, czyli w tzw. „równoległym systemie bankowym”.
- (2) Rada Stabilności Finansowej oraz Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego – w kontekście prowadzonych przez nie prac mających na celu ograniczenie równoległego systemu bankowego – zidentyfikowały ryzyka związane z transakcjami finansowania papierów wartościowych. Transakcje te mogą prowadzić do zwiększenia dźwigni finansowej i procykliczności oraz nasilenia wzajemnych powiązań na rynkach finansowych. W szczególności brak przejrzystości przy stosowaniu transakcji finansowania papierów wartościowych oraz innych struktur finansowania

⁸ Dz.U. C z, s. .

⁹ Dz.U. C z, s. .

¹⁰ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

uniemożliwił organom regulacyjnym i organom nadzoru, a także inwestorom, właściwe oszacowanie i monitorowanie stosownych ryzyk o charakterze podobnym do ryzyka bankowego oraz stopnia wzajemnych powiązań w systemie finansowym w okresie przed wybuchem kryzysu finansowego oraz w jego trakcie. W tym kontekście Rada Stabilności Finansowej przyjęła w dniu 29 sierpnia 2013 r. ramy polityczne mające na celu uwzględnienie ryzyk w równoległym systemie bankowym związanych z udzielaniem pożyczek papierów wartościowych i transakcjami odkupu. Ramy te zostały następnie zatwierdzone we wrześniu 2013 r. przez przywódców państw grupy G-20.

- (3) W marcu 2012 r. Komisja opublikowała Zieloną księgę w sprawie równoległego systemu bankowego. Na podstawie obszernych uwag otrzymanych w odpowiedzi na konsultacje oraz uwzględniając rozwój sytuacji na świecie, w dniu 4 września 2013 r. Komisja opublikowała komunikat do Rady i Parlamentu Europejskiego poświęcony równoległemu systemowi bankowemu¹¹. W komunikacie tym podkreślono, że złożoność i brak przejrzystości transakcji finansowania papierów wartościowych utrudniają identyfikację kontrahentów oraz monitorowanie koncentracji ryzyka. Prowadzi to jednocześnie do nadmiernego wzrostu dźwigni finansowej w systemie finansowym.
- (4) W październiku 2012 r. grupa ekspertów wysokiego szczebla pod przewodnictwem Erkki Liikanena przyjęła sprawozdanie poświęcone strukturalnej reformie unijnego sektora bankowego. Omówiono w nim m.in. wzajemne zależności między tradycyjnym i równoległym systemem bankowym. W sprawozdaniu uznano istnienie ryzyk związanych z działalnością w ramach równoległego systemu bankowego, takich jak wysoka dźwignia finansowa i procykliczność, a także wezwano do ograniczenia wzajemnych powiązań między bankami i równoległym systemem bankowym, które stanowiły jedną z przyczyn efektu domina w trakcie systemowego kryzysu bankowego. W sprawozdaniu zaproponowano również pewne środki strukturalne mające służyć zlikwidowaniu utrzymujących się słabych punktów w unijnym systemie bankowym.
- (5) Strukturalne reformy unijnego systemu bankowego są przedmiotem odrębnego wniosku ustawodawczego. Objęcie banków środkami o charakterze strukturalnym może jednak prowadzić do przenoszenia niektórych rodzajów działalności do słabiej regulowanych obszarów gospodarki, takich jak równoległy system bankowy. Z tego względu wnioskowi ustawodawczemu w sprawie reform strukturalnych unijnego sektora bankowego powinno towarzyszyć ustanowienie wiążących wymogów dotyczących przejrzystości transakcji finansowania papierów wartościowych oraz ich zgłaszania, które to wymogi określono w niniejszym rozporządzeniu. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące przejrzystości uzupełniają tym samym unijne przepisy w sprawie reform strukturalnych.
- (6) Niniejsze rozporządzenie stanowi odpowiedź na konieczność zwiększenia przejrzystości rynków transakcji finansowania papierów wartościowych, a tym samym również całego systemu finansowego. Aby zapewnić równe warunki konkurencji oraz międzynarodową konwergencję, niniejsze rozporządzenie uwzględnia zalecenia Rady Stabilności Finansowej. Tworzy ono unijne ramy, dzięki którym informacje dotyczące transakcji finansowania papierów wartościowych mogą być sprawnie zgłaszane do

¹¹ Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego „Równoległy system bankowy – przeciwdziałanie nowym źródłom ryzyka w sektorze bankowym”, COM(2013) 614 final.

repozytoriów transakcji oraz inwestorom. Konieczność zapewnienia międzynarodowej konwergencji podkreśla prawdopodobieństwo, że w wyniku reform strukturalnych w unijnym sektorze bankowym określone rodzaje działalności, które dotychczas są prowadzone przez tradycyjne banki, mogą zostać przeniesione do równoległego systemu bankowego i mogą być prowadzone zarówno przez podmioty finansowe, jak i niefinansowe. Pewne rodzaje działalności mogą się więc stać jeszcze mniej przejrzyste dla organów regulacyjnych i organów nadzoru, co uniemożliwi im uzyskanie należytego oglądu ryzyk związanych z transakcjami finansowania papierów wartościowych. W ten sposób istniejące już na niektórych rynkach trwałe powiązania między regulowanym a równoległym sektorem bankowym uległyby jeszcze większemu zacieśnieniu.

- (7) Aby rozwiązać problemy poruszone w zaleceniach Rady Stabilności Finansowej oraz uwzględnić zmiany, których można oczekiwać w wyniku strukturalnej reformy unijnego sektora bankowego, państwa członkowskie przyjmą prawdopodobnie różniące się środki krajowe, które mogą stwarzać przeszkody dla sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz okazać się szkodliwe dla uczestników rynków i stabilności finansowej. Ponadto przy braku zharmonizowanych przepisów dotyczących przejrzystości organom krajowym trudno jest porównywać dane z poziomu mikro pochodzące z różnych państw członkowskich, a tym samym zrozumieć faktyczne ryzyko, jakie poszczególni uczestnicy rynku stanowią dla systemu. Należy zatem zapobiec powstawaniu w Unii tego rodzaju zakłóceń i przeszkód. W związku z powyższym właściwą podstawą prawną dla niniejszego rozporządzenia powinien być art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”), zgodnie z wykładnią przyjętą w świetle jednolitego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (8) W nowych przepisach dotyczących przejrzystości określono zatem wymóg zgłaszania szczegółowych informacji dotyczących transakcji finansowania papierów wartościowych zawieranych przez wszystkich uczestników rynku, niezależnie od tego, czy są to podmioty finansowe czy niefinansowe, w tym informacji o składzie zabezpieczenia związanego z transakcją, informacji o tym, czy zabezpieczenie to jest dostępne do wykorzystania lub czy zostało już wykorzystane, a także o zastosowanych redukcjach wartości zabezpieczenia. Ze względów związanych z wydajnością należy do minimum ograniczyć odpowiednie koszty operacyjne ponoszone przez uczestników rynku, w związku z czym nowe przepisy powinny być oparte na istniejących procedurach i infrastrukturze. Dlatego też istotne jest, by niniejsze ramy prawne były w możliwie największym stopniu identyczne z ramami ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012¹² w odniesieniu do zgłaszania kontraktów pochodnych do zarejestrowanych w tym celu repozytoriów transakcji. Powinno to również umożliwić repozytoriom transakcji, które uzyskały zezwolenie zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012, pełnienie funkcji repozytorium przewidzianej w nowych przepisach, jeżeli spełniają one określone dodatkowe kryteria.
- (9) W konsekwencji informacje na temat ryzyk związanych z rynkami transakcji finansowania papierów wartościowych będą przechowywane centralnie i będą łatwo i bezpośrednio dostępne dla, między innymi, Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i

¹²

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

Papierów Wartościowych (ESMA), Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA), odpowiednich właściwych organów, Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) i odpowiednich banków centralnych Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), w tym Europejskiego Banku Centralnego (EBC), do celów identyfikowania i monitorowania ryzyk dla stabilności finansowej związanych z działalnością prowadzoną przez regulowane i nieregulowane podmioty w ramach równoległego systemu bankowego. Opracowując regulacyjne standardy techniczne przewidziane w niniejszym rozporządzeniu lub proponując ich zmiany, ESMA powinien uwzględnić istniejące standardy ustanowione na podstawie art. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i regulujące repozytoria transakcji w odniesieniu do kontraktów pochodnych oraz uwzględnić ich rozwój w przyszłości, jak również powinien dążyć do zapewnienia, by odpowiednie właściwe organy, ERRS oraz odpowiednie banki centralne należące do ESBC, w tym EBC, miały bezpośredni i natychmiastowy dostęp do wszystkich informacji niezbędnych im do wykonywania swoich obowiązków.

- (10) Nie naruszając przepisów prawa karnego lub prawa podatkowego, właściwe organy, ESMA, podmioty lub osoby fizyczne i prawne inne niż właściwe organy, uzyskujące poufne informacje, powinny wykorzystywać te informacje wyłącznie do wykonywania swych obowiązków oraz pełnienia swych funkcji. Nie powinno to jednak uniemożliwiać wykonywania funkcji organów krajowych odpowiedzialnych za zapobieganie, badanie lub naprawę skutków złej administracji zgodnie z przepisami prawa krajowego.
- (11) Transakcje finansowania papierów wartościowych są szeroko stosowane przez zarządzających funduszami w celu wydajnego zarządzania portfelem. Może to mieć znaczny wpływ na wyniki tych funduszy. Transakcje te mogą być stosowane w celu osiągnięcia celów inwestycyjnych lub w celu zwiększenia rentowności. Zarządzający funduszami mogą również stosować inne struktury finansowania o skutkach równoważnych skutkom stosowania transakcji finansowania papierów wartościowych. Te inne struktury finansowania obejmują swapy przychodu całkowitego, swapy płynności i transakcje zabezpieczające swap. Również one są szeroko stosowane przez zarządzających funduszami w celu uzyskania dostępu do określonych strategii lub w celu zwiększenia rentowności. Wspólną cechą transakcji finansowania papierów wartościowych oraz innych struktur finansowania jest to, że prowadzą one do zwiększenia ogólnego profilu ryzyka funduszu, podczas gdy ich stosowanie nie jest właściwie ujawniane inwestorom. Niezwykle istotne jest zapewnienie, by inwestujący w takie fundusze byli w stanie ocenić ogólny profil ryzyka i zysku funduszy inwestycyjnych i mogli podejmować świadome decyzje.
- (12) Inwestycje dokonywane na podstawie niepełnych lub niedokładnych informacji na temat strategii inwestycyjnej danego funduszu mogą narazić inwestorów na znaczne straty. Bardzo ważną kwestią jest zatem, by fundusze inwestycyjne ujawniały wszystkie istotne informacje dotyczące stosowania przez nie transakcji finansowania papierów wartościowych. W przypadku funduszy inwestycyjnych pełna przejrzystość jest szczególnie istotna, gdyż wszystkie aktywa, które są przedmiotem transakcji finansowania papierów wartościowych, nie są własnością zarządzających funduszem, lecz inwestujących w fundusz. Ujawnianie pełnych informacji w odniesieniu do transakcji finansowania papierów wartościowych stanowi zatem niezbędne narzędzie ochrony przed możliwymi konfliktami interesów.

- (13) Nowe przepisy dotyczące przejrzystości transakcji finansowania papierów wartościowych oraz innych struktur finansowania są ściśle powiązane z przepisami dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE¹³ i 2011/61/UE¹⁴, ponieważ dyrektywy te tworzą ramy prawne regulujące ustanawianie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, zarządzanie tymi przedsiębiorstwami oraz ich wprowadzanie do obrotu.
- (14) Przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mogą działać jako przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) zarządzane przez zarządzających UCITS lub spółki inwestycyjne UCITS z zezwoleniem wydanym zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE bądź jako alternatywne fundusze inwestycyjne (AFI) zarządzane przez zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI) posiadających zezwolenie lub zarejestrowanych zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE. Nowe przepisy dotyczące przejrzystości uzupełniają przepisy tych dyrektyw. W związku z tym te nowe jednolite przepisy dotyczące przejrzystości transakcji finansowania papierów wartościowych oraz innych struktur finansowania powinny obowiązywać, uzupełniając przepisy określone w dyrektywach 2009/65/WE i 2011/61/UE.
- (15) Aby inwestorzy mogli zyskać świadomość ryzyka związanego ze stosowaniem transakcji finansowania papierów wartościowych i innych struktur finansowania, zarządzający funduszami powinni w swoich okresowych sprawozdaniach udostępniać szczegółowe informacje na temat wszelkich przypadków stosowania tych technik. Okresowe sprawozdania, które już dziś muszą przedstawiać spółki zarządzające UCITS, spółki inwestycyjne UCITS i zarządzający AFI, powinny być uzupełnione o dodatkowe informacje dotyczące stosowania transakcji finansowania papierów wartościowych oraz innych struktur finansowania.
- (16) Polityka inwestycyjna funduszu w odniesieniu do transakcji finansowania papierów wartościowych oraz innych struktur finansowania powinna być wyraźnie ujawniona w dokumentach udostępnianych przed zawarciem umowy, takich jak prospekt emisyjny w przypadku UCITS oraz informacje ujawniane inwestorom przed zawarciem umowy w przypadku AFI. Powinno to zapewnić zrozumienie i uznanie przez inwestorów związanych z tym ryzyk przed podjęciem przez nich decyzji o dokonaniu inwestycji w konkretny UCITS lub AFI.
- (17) Lombardowanie zapewnia płynność i umożliwia kontrahentom zmniejszenie kosztów finansowania. Prowadzi ono jednak do powstawania złożonych łańcuchów zabezpieczeń między tradycyjną bankowością a równoległym systemem bankowym, co stwarza zagrożenia dla stabilności finansowej. Brak przejrzystości co do zakresu, w jakim instrumenty finansowe przekazane jako zabezpieczenie zostały lombardowane, oraz co do związanych z tym zagrożeń w przypadku upadłości może prowadzić do spadku zaufania do kontrahentów oraz zwiększyć ryzyka dla stabilności finansowej.
- (18) W niniejszym rozporządzeniu ustanowiono w odniesieniu do lombardowania wymogi dotyczące informowania kontrahentów, co nie wyklucza stosowania przepisów sektorowych dostosowanych do określonych podmiotów, struktur i sytuacji. Zatem

¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

¹⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

przewidziane w niniejszym rozporządzeniu przepisy dotyczące lombardowania powinny obowiązywać, przykładowo, w stosunku do funduszy i depozytariuszy jedynie w takim stopniu, w jakim ramy prawne dla funduszy inwestycyjnych, stanowiące *lex specialis* i mające pierwszeństwo przed przepisami niniejszego rozporządzenia, nie przewidują bardziej surowych przepisów dotyczących dalszego wykorzystywania zabezpieczenia. W szczególności niniejsze rozporządzenie nie powinno naruszać żadnych przepisów ograniczających możliwość lombardowania przez kontrahentów instrumentów finansowych, które zostały przekazane jako zabezpieczenie przez kontrahentów lub inne osoby.

- (19) Aby zapewnić przestrzeganie przez kontrahentów obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz podobne traktowanie kontrahentów w całej Unii, należy zapewnić sankcje i środki administracyjne, które są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. W związku z tym sankcje i środki administracyjne określone niniejszym rozporządzeniem powinny spełniać określone podstawowe wymogi w odniesieniu do: adresatów tych sankcji i środków; kryteriów, które należy uwzględniać przy ich stosowaniu; podawania informacji o sankcjach i środkach do wiadomości publicznej; zasadniczych uprawnień do nakładania sankcji i środków, jak również w odniesieniu do wysokości administracyjnych sankcji pieniężnych. Właściwe jest, by środki i sankcje ustanowione na podstawie dyrektyw 2009/65/WE i 2011/61/UE miały zastosowanie do naruszeń określonych w niniejszym rozporządzeniu wymogów dotyczących przejrzystości w odniesieniu do funduszy inwestycyjnych.
- (20) Standardy techniczne w sektorze usług finansowych powinny zapewniać spójną harmonizację oraz należytą ochronę deponentów, inwestorów i konsumentów w całej Unii. Ponieważ ESMA charakteryzuje wysoki poziom wiedzy specjalistycznej, efektywne i właściwe jest powierzenie temu urzędowi opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych i wykonawczych standardów technicznych, które nie wymagają podejmowania decyzji politycznych. Opracowując projekty standardów technicznych, ESMA powinien zapewnić wydajność procesów administracyjnych i sprawozdawczych. Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010¹⁵ w odniesieniu do następujących obszarów: szczegóły dotyczące różnych rodzajów transakcji finansowania papierów wartościowych, szczegóły dotyczące wniosku o rejestrację jako repozytorium transakcji oraz częstotliwość i szczegóły publikowania danych przechowywanych przez repozytoria transakcji oraz dostępu do tych danych.
- (21) Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia opracowanych przez ESMA wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w odniesieniu do formatu i częstotliwości zgłoszeń, formatu wniosku o rejestrację jako repozytorium transakcji oraz procedur i form wymiany informacji o sankcjach z ESMA.

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- (22) Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do: zmiany wykazu podmiotów, które powinny zostać wyłączone z zakresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia, tak by uniknąć ograniczenia ich uprawnień w zakresie wykonywania ich zadań leżących w interesie publicznym; określenia szczegółów dotyczących definicji; określenia rodzaju opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania przez repozytoria transakcji; oraz zmiany załącznika w celu zaktualizowania informacji dotyczących transakcji finansowania papierów wartościowych, innych struktur finansowania oraz informacji dla inwestorów. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (23) W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do podejmowania decyzji w sprawie oceny przepisów państw trzecich do celów uznania repozytoriów transakcji z państw trzecich.
- (24) Zgodnie z zasadą proporcjonalności konieczne i właściwe jest zapewnienie przejrzystości określonych rodzajów działalności rynkowej, takich jak transakcje finansowania papierów wartościowych, lombardowanie oraz, w stosownych przypadkach, inne struktury finansowania, jak również umożliwienie monitorowania i identyfikacji związanych z nimi zagrożeń dla stabilności finansowej. Niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów, zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (25) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i przestrzega zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawa do ochrony danych osobowych, prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, prawa do obrony i zasady *ne bis in idem*, wolności prowadzenia działalności gospodarczej, prawa własności oraz prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu. Niniejsze rozporządzenie należy stosować zgodnie z tymi prawami i zasadami,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przedmiot i zakres

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące przejrzystości transakcji finansowania papierów wartościowych, innych struktur finansowania oraz lombardowania.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do:
 - (a) kontrahentów transakcji finansowania papierów wartościowych z siedzibą:
 - (1) w Unii, w tym do wszystkich ich oddziałów bez względu na to, gdzie są zlokalizowane;
 - (2) w państwie trzecim, jeżeli transakcja finansowania papierów wartościowych jest zawierana w ramach działalności oddziału zlokalizowanego w UE;
 - (b) spółek zarządzających przedsiębiorstwami zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) oraz spółek inwestycyjnych UCITS zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE;
 - (c) zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI) posiadających zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE.
 - (d) kontrahentów dokonujących lombardowania z siedzibą:
 - (1) w Unii, w tym do wszystkich ich oddziałów bez względu na to, gdzie są zlokalizowane;
 - (2) w państwie trzecim, w następujących przypadkach:
 - (i) lombardowanie ma miejsce w ramach działalności oddziału zlokalizowanego w UE;
 - (ii) lombardowanie dotyczy instrumentów finansowych przekazanych jako zabezpieczenie przez kontrahenta z siedzibą w Unii lub przez zlokalizowany w Unii oddział kontrahenta z siedzibą w państwie trzecim.
2. Niniejsze rozporządzenie nie stosuje się do:
 - (a) członków ESBC i innych organów państw członkowskich pełniących podobne funkcje oraz innych unijnych organów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu;
 - (b) Banku Rozrachunków Międzynarodowych.
3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 27 w celu zmodyfikowania wykazu określonego w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1. „repozytorium transakcji” oznacza osobę prawną zajmującą się gromadzeniem i przechowywaniem na szczeblu centralnym danych dotyczących transakcji finansowania papierów wartościowych;

2. „kontrahenci” oznaczają kontrahentów finansowych i kontrahentów niefinansowych zgodnie z definicjami w art. 2 pkt 8 i 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz CCP zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
3. „z siedzibą” oznacza:
 - (a) jeżeli kontrahent jest osobą fizyczną – mający główną siedzibę;
 - (b) jeżeli kontrahent jest osobą prawną – mający siedzibę statutową;
 - (c) jeżeli zgodnie z właściwym dla niego prawem krajowym kontrahent nie ma siedziby statutowej – mający siedzibę zarządu;
4. „oddział” oznacza miejsce prowadzenia działalności inne niż siedziba zarządu, które stanowi część kontrahenta i które nie ma osobowości prawnej;
5. „udzielanie pożyczek papierów wartościowych lub towarów” i „zaciąganie pożyczek papierów wartościowych lub towarów” oznaczają każdą transakcję, w której kontrahent przekazuje drugiej stronie papiery wartościowe lub towary, a warunkiem transakcji jest zobowiązanie drugiej strony do zwrotu papierów wartościowych lub towarów równoważnych otrzymanym papierom wartościowym lub towarom, w danym przyszłym terminie lub na żądanie strony przekazującej; dla kontrahenta przekazującego papiery wartościowe lub towary transakcja taka stanowi transakcję udzielenia pożyczki papierów wartościowych lub towarów, natomiast dla kontrahenta otrzymującego papiery wartościowe lub towary stanowi ona transakcję zaciągnięcia pożyczki papierów wartościowych lub towarów;
6. „transakcja finansowania papierów wartościowych” oznacza:
 - transakcję odkupu zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 83 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - udzielanie pożyczek papierów wartościowych lub towarów oraz zaciąganie pożyczek papierów wartościowych lub towarów;
 - każdą transakcję o równoważnym skutku gospodarczym i podobnym ryzyku, w szczególności transakcję zwrotną kupno-sprzedaż (buy-sell back) lub sprzedaż-kupno (sell-buy back);
7. „lombardowanie” oznacza wykorzystanie przez kontrahenta otrzymanych jako zabezpieczenie instrumentów finansowych we własnym imieniu i na własny rachunek lub na rachunek innego kontrahenta;
8. „instrumenty finansowe” oznaczają instrumenty finansowe zgodnie z definicją w sekcji C załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE;
9. „inne struktury finansowania” oznaczają wszelkie instrumenty lub środki, których skutki są równoważne skutkom transakcji finansowania papierów wartościowych;
10. „towar” oznacza towar zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1287/2006.

W celu uwzględnienia zmian praktyk rynkowych oraz rozwoju technologicznego Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 27 dotyczących środków służących bliższemu określeniu rodzajów wspomnianych w pkt 6 transakcji o równoważnym skutku gospodarczym i podobnym ryzyku jak transakcje finansowania papierów wartościowych.

Rozdział II

Przejrzystość transakcji finansowania papierów wartościowych

Artykuł 4

Wymóg zgłaszania oraz klauzule ochronne w odniesieniu do transakcji finansowania papierów wartościowych

1. Kontrahenci transakcji finansowania papierów wartościowych zgłaszają szczegółowe informacje dotyczące tych transakcji do repozytorium transakcji zarejestrowanego zgodnie z art. 5 lub uznanego zgodnie z art. 19. Informacje te są zgłaszane nie później niż w dniu roboczym następującym po zawarciu, zmianie lub zakończeniu transakcji.

Wymóg zgłaszania ma zastosowanie do transakcji finansowania papierów wartościowych, które:

- (a) zostały zawarte przed dniem, o którym mowa w art. 29 ust. 2, i w tym dniu pozostają niezrealizowane;
- (b) zostały zawarte po dniu, o którym mowa w art. 29 ust. 2.

Kontrahent podlegający wymogowi zgłaszania może zlecić zgłaszanie szczegółowych informacji dotyczących transakcji finansowania papierów wartościowych.

2. Kontrahenci prowadzą ewidencję wszystkich zawartych, zmienionych lub zakończonych przez siebie transakcji finansowania papierów wartościowych przez co najmniej dziesięć lat od daty zakończenia transakcji.
3. W przypadku gdy nie jest dostępne żadne repozytorium transakcji, aby zarejestrować szczegółowe informacje dotyczące transakcji finansowania papierów wartościowych, kontrahenci zapewniają zgłoszenie tych informacji do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA).

W takim przypadku ESMA zapewnia, aby wszystkie odnośne podmioty, o których mowa w art. 12 ust. 2, miały dostęp do wszystkich szczegółowych informacji dotyczących transakcji finansowania papierów wartościowych, które są im niezbędne do wykonywania swych obowiązków i uprawnień.

4. Repozytoria transakcji i ESMA przestrzegają stosownych wymogów dotyczących poufności, integralności i ochrony informacji otrzymanych na podstawie przepisów niniejszego artykułu, określonych w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012, a w szczególności w art. 80 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Zawarte w tym artykule odniesienia do art. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz do „instrumentów pochodnych” rozumie się jako odniesienia do, odpowiednio, art. 4 niniejszego rozporządzenia oraz do „transakcji finansowania papierów wartościowych”.
5. Uznaje się, że kontrahent, który zgłasza do repozytorium transakcji lub ESMA szczegółowe informacje dotyczące transakcji finansowania papierów wartościowych, lub podmiot, który zgłasza takie informacje w imieniu kontrahenta, nie narusza żadnego ograniczenia w zakresie ujawniania informacji nałożonego umową lub na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.

6. Ujawnienie informacji nie naraża podmiotu dokonującego zgłoszenia, jego dyrektorów lub pracowników na jakikolwiek rodzaj odpowiedzialności wynikający z tego ujawnienia.

W przypadku gdy szczegółowe informacje dotyczące transakcji finansowania papierów wartościowych muszą zostać zgłoszone do repozytorium transakcji zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 i zgłoszenie to rzeczywiście zawiera szczegółowe informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wymóg zgłaszania ustanowiony w ust. 1 niniejszego artykułu uznaje się za spełniony.

7. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, w ścisłej współpracy z Europejskim Systemem Banków Centralnych (ESBC) i przy uwzględnieniu jego potrzeb, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających zakres szczegółowych informacji dla poszczególnych rodzajów transakcji finansowania papierów wartościowych, obejmujący co najmniej:

- (a) tożsamość stron transakcji finansowania papierów wartościowych oraz, jeśli to inne podmioty, beneficjentów praw i obowiązków wynikających z tej transakcji;
- (b) wartość nominalną, walutę, rodzaj, jakość i wartość zabezpieczenia, metodę przekazania zabezpieczenia, informację o tym, czy zabezpieczenie może być lombardowane oraz czy zostało lombardowane, ewentualne zabezpieczenie zastępcze, stawkę odkupu lub opłatę za udzielenie pożyczki, kontrahenta, redukcję wartości, datę waluty, termin zapadalności oraz najwcześniejszy termin wypowiedzenia.

ESMA przedkłada Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

8. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC i przy uwzględnieniu jego potrzeb, opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych określających format i częstotliwość zgłoszeń, o których mowa w ust. 1 i 3, dla poszczególnych rodzajów transakcji finansowania papierów wartościowych;

ESMA przedkłada Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Rozdział III

Rejestracja repozytoriów transakcji i nadzór nad nimi

Artykuł 5

Rejestracja repozytorium transakcji

1. ESMA rejestruje repozytorium transakcji do celów art. 4 zgodnie z warunkami i procedurą określonymi w niniejszym artykule.

Warunkiem kwalifikowania się do uzyskania rejestracji na mocy niniejszego artykułu jest posiadanie przez repozytorium transakcji statusu osoby prawnej z siedzibą w Unii i spełnianie wymogów ustanowionych w art. 78 i 79 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Odniesienia do art. 9 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozumie się jako odniesienia do art. 4 niniejszego rozporządzenia.

2. Rejestracja repozytorium transakcji jest ważna na całym terytorium Unii.
3. Zarejestrowane repozytorium transakcji musi stale spełniać warunki rejestracji. Repozytorium transakcji powiadamia niezwłocznie ESMA o wszelkich istotnych zmianach warunków rejestracji.

4. Repozytorium transakcji składa wniosek o rejestrację do ESMA.

5. W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania wniosku ESMA sprawdza jego kompletność. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, ESMA wyznacza termin, w którym repozytorium transakcji ma przedłożyć dodatkowe informacje. Po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny, ESMA powiadamia o tym repozytorium transakcji.

6. ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 4.

ESMA przedkłada Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

7. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 ESMA opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych określających format wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 4.

ESMA przedkłada Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 6

Poprzedzające rejestrację powiadomienie właściwych organów i konsultacje z nimi

- (1) Jeżeli repozytorium transakcji występujące o rejestrację jest podmiotem, który otrzymał zezwolenie lub został zarejestrowany przez właściwy organ w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, przed zarejestrowaniem repozytorium transakcji ESMA niezwłocznie powiadamia ten właściwy organ i konsultuje się z nim.
- (2) ESMA i odpowiedni właściwy organ wymieniają się wszelkimi informacjami niezbędnymi do zarejestrowania repozytorium transakcji oraz do nadzoru nad spełnianiem przez ten podmiot warunków rejestracji lub uzyskania zezwolenia w państwie członkowskim, w którym ma on siedzibę.

Artykuł 7

Rozpatrzenie wniosku

- (1) W ciągu 40 dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w art. 5 ust. 5, ESMA rozpatruje wniosek o rejestrację w oparciu o to, czy repozytorium transakcji spełnia przepisy niniejszego rozdziału, i przyjmuje decyzję o rejestracji lub odmowie rejestracji wraz z pełnym uzasadnieniem.
- (2) Decyzja przyjęta przez ESMA na podstawie ust. 1 staje się skuteczna piątego dnia roboczego po jej przyjęciu.

Artykuł 8

Powiadomienie o decyzji ESMA w sprawie rejestracji

- (1) Po przyjęciu decyzji o rejestracji lub o odmowie rejestracji lub o cofnięciu rejestracji ESMA powiadamia o niej repozytorium transakcji w ciągu pięciu dni roboczych i podaje pełne uzasadnienie swojej decyzji.
ESMA niezwłocznie powiadamia o swojej decyzji odpowiedni właściwy organ, o którym mowa w art. 6 ust. 1.
- (2) ESMA informuje Komisję o każdej decyzji podjętej zgodnie z ust. 1.
- (3) ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz repozytoriów transakcji zarejestrowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Wykaz ten jest aktualizowany w ciągu pięciu dni roboczych po podjęciu decyzji na podstawie ust. 1.

Artykuł 9

Uprawnienia ESMA

- (1) ESMA korzysta z uprawnień powierzonych jej zgodnie z art. 61–68, 73 i 74 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 również w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia.
Odniesienia do art. 81 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozumie się jako odniesienia do, odpowiednio, art. 12 ust. 1 i art. 12 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

- (2) Uprawnienia powierzone, zgodnie z art. 61–63 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, ESMA lub jakimkolwiek urzędnikowi ESMA lub innej osobie upoważnionej przez ESMA nie mogą być wykorzystywane w celu żądania ujawnienia informacji lub dokumentów, które są objęte klauzulą poufności wymiany informacji między prawnikiem a klientem.

Artykuł 10

Cofnięcie rejestracji

1. Nie naruszając przepisów art. 73 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, ESMA cofa rejestrację repozytorium transakcji, jeżeli dane repozytorium transakcji:
 - (a) wyraźnie zrzeka się rejestracji lub nie świadczyło usług w poprzednich sześciu miesiącach;
 - (b) uzyskało rejestrację na podstawie fałszywych oświadczeń lub w inny niezgodny z prawem sposób;
 - (c) przestało spełniać warunki, na podstawie których zostało zarejestrowane.
2. ESMA niezwłocznie powiadamia odpowiedni właściwy organ, o którym mowa w art. 6 ust. 1, o decyzji o cofnięciu rejestracji repozytorium transakcji.
3. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego, w którym repozytorium transakcji świadczy usługi i prowadzi działalność, jest zdania, że spełniony jest jeden z warunków, o których mowa w ust. 1, może zwrócić się do ESMA o sprawdzenie, czy spełnione są warunki cofnięcia rejestracji danego repozytorium transakcji. Jeżeli ESMA nie zdecyduje się na cofnięcie rejestracji danego repozytorium transakcji, przedstawia pełne uzasadnienie takiej decyzji.
4. Właściwym organem, o którym mowa w ust. 3, jest organ wyznaczony na podstawie art. 22 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

Artykuł 11

Oplaty z tytułu nadzoru

1. ESMA pobiera od repozytoriów transakcji opłaty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu. Opłaty te są proporcjonalne do obrotów poszczególnych repozytoriów transakcji i w pełni pokrywają niezbędne wydatki ESMA związane z rejestracją repozytoriów transakcji i nadzorem nad nimi oraz zwrot wszelkich kosztów, jakie mogą ponieść właściwe organy podczas wykonywania prac na podstawie niniejszego rozporządzenia, w szczególności w wyniku przekazania zadań zgodnie z art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia w powiązaniu z art. 74 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Odniesienia do art. 72 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozumie się jako odniesienia do ust. 2 niniejszego artykułu.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 27 w celu sprecyzowania rodzaju opłat, czynności, za które są one pobierane, wysokości opłat oraz sposobu ich uiszczania.

Przejrzystość i dostępność danych

1. Repozytorium transakcji regularnie i w łatwo dostępny sposób publikuje pozycje zagregowane dla poszczególnych rodzajów transakcji finansowania papierów wartościowych zgłoszonych temu repozytorium transakcji.
2. Repozytorium transakcji gromadzi i przechowuje szczegółowe informacje dotyczące transakcji finansowania papierów wartościowych oraz zapewnia, by podmioty, o których mowa w art. 81 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) miały bezpośredni i natychmiastowy dostęp do tych szczegółowych informacji, tak by umożliwić im wykonywanie swych obowiązków i uprawnień.
3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, w ścisłej współpracy z ESBC i przy uwzględnieniu potrzeb podmiotów, o których mowa w ust. 2, opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających:
 - (a) częstotliwość i szczegóły pozycji zagregowanych, o których mowa w ust. 1, oraz szczegółowe informacje dotyczące transakcji finansowania papierów wartościowych, o których mowa w ust. 2;
 - (b) standardy operacyjne niezbędne do agregowania i porównywania danych z różnych repozytoriów;
 - (c) szczegóły informacji, do których dostęp mają podmioty, o których mowa w ust. 2.

Projekt tych regulacyjnych standardów technicznych zapewnia brak możliwości zidentyfikowania którejkolwiek strony jakiejkolwiek transakcji finansowania papierów wartościowych na podstawie informacji publikowanych na podstawie ust. 1.

ESMA przedkłada Komisji projekt tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Rozdział IV

Przejrzystość w stosunku do inwestorów

Przejrzystość funduszy inwestycyjnych w sprawozdaniach okresowych

1. Spółki zarządzające UCITS, spółki inwestycyjne UCITS oraz ZAFI informują swoich inwestorów o stosowaniu przez nich transakcji finansowania papierów wartościowych oraz innych struktur finansowania:

- (a) spółki zarządzające UCITS i spółki inwestycyjne UCITS zamieszczają odpowiednie informacje w swoich sprawozdaniach rocznych i półrocznych, o których mowa w art. 68 dyrektywy 2009/65/WE;
 - (b) ZAFI zamieszczają odpowiednie informacje w swoich sprawozdaniach rocznych, o których mowa w art. 22 dyrektywy 2011/61/UE.
- 2. Informacje o transakcjach finansowania papierów wartościowych oraz innych strukturach finansowania obejmują co najmniej informacje wymienione w sekcji A załącznika.
- 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 27 w celu zmiany sekcji A załącznika, aby uwzględnić zmiany praktyk rynkowych oraz rozwój technologiczny.

Artykuł 14

Przejrzystość funduszy inwestycyjnych w dokumentach udostępnianych przed dokonaniem inwestycji przez inwestorów

- 1. W prospekcie emisyjnym UCITS, o którym mowa w art. 69 dyrektywy 2009/65/WE, oraz w ujawnianych inwestorom przez ZAFI informacjach, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 3 dyrektywy 2011/61/UE, określa się transakcje finansowania papierów wartościowych i inne struktury finansowania, do stosowania których uprawnione są, odpowiednio, spółki zarządzające UCITS i spółki inwestycyjne UCITS oraz ZAFI, jak również zamieszcza się wyraźne oświadczenie, że techniki te są stosowane.
- 2. Prospekt emisyjny i informacje ujawniane inwestorom, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej informacje wymienione w sekcji B załącznika.
- 3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 27 w celu zmiany sekcji B załącznika, aby uwzględnić zmiany praktyk rynkowych oraz rozwój technologiczny.

Rozdział V

Przejrzystość lombardowania

Artykuł 15

Lombardowanie instrumentów finansowych otrzymanych jako zabezpieczenie

- 1. Kontrahenci mają prawo do lombardowania, jeżeli spełnione są co najmniej wszystkie następujące warunki:
 - (a) kontrahent przekazujący zabezpieczenie został należycie poinformowany na piśmie przez kontrahenta otrzymującego zabezpieczenie o ryzyku, jakie może się wiązać z wyrażeniem zgody, o którym mowa w lit. b), a w szczególności o potencjalnym ryzyku w przypadku niewykonania zobowiązania przez kontrahenta otrzymującego zabezpieczenie;
 - (b) kontrahent przekazujący zabezpieczenie wyraził uprzednio swoją wyraźną zgodę, co poświadcza podpisanie przez kontrahenta przekazującego

zabezpieczenie pisemnego uzgodnienia lub równoważny alternatywny mechanizm.

2. Kontrahenci wykonują swoje prawo do lombardowania, jeżeli spełnione są co najmniej wszystkie następujące warunki:
 - (a) lombardowanie następuje zgodnie z warunkami określonymi w pisemnym uzgodnieniu, o którym mowa w ust. 1 lit. b);
 - (b) instrumenty finansowe otrzymane jako zabezpieczenie zostają przeniesione na rachunek otwarty w imieniu kontrahenta otrzymującego zabezpieczenie.
3. Niniejszy artykuł nie narusza bardziej surowych przepisów sektorowych, w szczególności przepisów dyrektyw 2011/61/UE i 2009/65/WE.

Rozdział VI

Nadzór oraz właściwe organy

Artykuł 16

Wyznaczenie właściwych organów oraz ich uprawnienia

1. Do celów niniejszego rozporządzenia właściwymi organami są:
 - (a) w odniesieniu do kontrahentów finansowych – właściwe organy, o których mowa w art. 2 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
 - (b) w odniesieniu do kontrahentów niefinansowych – właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 10 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
 - (c) w odniesieniu do CCP – właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
 - (d) w odniesieniu do centralnych depozytów papierów wartościowych – właściwe organy wyznaczone zgodnie z [rozporządzenie w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych];
 - (e) w odniesieniu do funduszy inwestycyjnych – właściwe organy wyznaczone zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE i dyrektywą 2011/61/UE.
2. Właściwe organy wykonują uprawnienia powierzone im na podstawie przepisów, o których mowa w ust. 1, i nadzorują przestrzeganie wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu.
3. Właściwe organy, o których mowa w ust. 1 lit. e) niniejszego artykułu, monitorują UCITS lub AFI ustanowione lub wprowadzane do obrotu na ich terytorium w celu sprawdzenia, czy nie stosują one transakcji finansowania papierów wartościowych i innych struktur finansowania, chyba że spełniają one wymogi art. 13 i 14.

Artykuł 17

Współpraca właściwych organów

1. Właściwe organy, o których mowa w art. 16, oraz ESMA ściśle współpracują i wymieniają informacje na potrzeby wykonywania swoich obowiązków zgodnie z

niniejszym rozporządzeniem, w szczególności w celu wykrywania i usuwania naruszeń niniejszego rozporządzenia.

2. Właściwe organy, o których mowa w art. 16, oraz ESMA ściśle współpracują z właściwymi członkami ESBC, jeżeli jest to istotne dla wykonywania ich obowiązków, w szczególności w związku z przepisami art. 4.

Artykuł 18

Tajemnica służbowa

1. Obowiązek zachowania tajemnicy służbowej ma zastosowanie do wszystkich osób, które pracują lub pracowały dla podmiotów, o których mowa w art. 12 ust. 2, dla właściwych organów, o których mowa w art. 16, dla ESMA, EUNB i EIOPA bądź dla audytorów i ekspertów powołanych przez właściwe organy lub przez ESMA, EUNB i EIOPA. Bez uszczerbku dla przypadków podlegających przepisom prawa karnego lub podatkowego oraz nie naruszając przepisów niniejszego rozporządzenia, informacji poufnych, w których posiadanie osoby te wchodzi w trakcie pełnienia swoich obowiązków, nie ujawnia się żadnej osobie ani organowi, chyba że w formie skrótowej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych kontrahentów, repozytoriów transakcji lub innych osób.
2. Bez uszczerbku dla przypadków podlegających przepisom prawa karnego lub podatkowego, właściwe organy, ESMA, EUNB, EIOPA oraz podmioty lub osoby fizyczne lub prawne inne niż właściwe organy, uzyskujące informacje poufne na podstawie niniejszego rozporządzenia, mogą wykorzystywać te informacje wyłącznie do wykonywania swoich obowiązków oraz pełnienia swoich funkcji, w przypadku właściwych organów – w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia, a w przypadku innych organów, podmiotów lub osób fizycznych lub prawnych – do celów, do których przekazano im takie informacje, lub w kontekście postępowania administracyjnego lub sądowego odnoszącego się do wykonywania powierzonych im funkcji, bądź w obydwu tych przypadkach. Jeżeli ESMA, EUNB, EIOPA, właściwy organ lub inny organ, podmiot lub osoba przekazujące informacje wyrażają na to zgodę, organ otrzymujący informacje może je wykorzystać do innych niekomercyjnych celów.
3. Wszelkie informacje poufne otrzymywane, wymieniane lub przekazywane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem podlegają warunkom tajemnicy służbowej ustanowionym w ust. 1 i 2. Warunki te nie uniemożliwiają jednak ESMA, EUNB, EIOPA, właściwym organom lub odpowiednim bankom centralnym wymiany lub przekazywania informacji poufnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i innymi przepisami mającymi zastosowanie do firm inwestycyjnych, instytucji kredytowych, funduszy emerytalnych, pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, zakładów ubezpieczeń, rynków regulowanych lub podmiotów gospodarczych albo innych podmiotów, za zgodą właściwego organu lub innego organu lub podmiotu albo osoby fizycznej lub prawnej, które przekazały te informacje.
4. Przepisy ust. 1 i 2 nie uniemożliwiają właściwym organom wymiany lub przekazywania, zgodnie z prawodawstwem krajowym, informacji poufnych, które nie zostały otrzymane od właściwego organu innego państwa członkowskiego.

Rozdział VII

Stosunki z państwami trzecimi

Artykuł 19

Uznawanie repozytoriów transakcji

1. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające, że rozwiązania prawne i nadzorcze państwa trzeciego spełniają warunki ustanowione w art. 75 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 do celów niniejszego rozporządzenia.
2. Repozytorium transakcji z siedzibą w państwie trzecim może świadczyć usługi i prowadzić działalność na rzecz podmiotów z siedzibą w Unii do celów art. 4 wyłącznie wtedy, gdy zostało uznane przez ESMA zgodnie z wymogami określonymi w ust. 3 niniejszego artykułu.
3. Repozytorium transakcji, o którym mowa w ust. 2, składa w ESMA wniosek o uznanie wraz z wszelkimi niezbędnymi informacjami, w tym co najmniej informacjami niezbędnymi do stwierdzenia, czy dane repozytorium transakcji posiada zezwolenie i podlega skutecznemu nadzorowi w państwie trzecim, które spełnia wszystkie następujące kryteria:
 - (a) zostało uznane przez Komisję, w drodze aktu wykonawczego przyjętego na podstawie ust. 1, za państwo, które posiada równoważne i egzekwowalne ramy regulacyjne i nadzorcze;
 - (b) zawarło z Unią porozumienie międzynarodowe zgodnie z art. 75 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
 - (c) zawarło uzgodnienia dotyczące współpracy zgodnie z art. 75 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, tak aby zapewnić organom Unii – w tym ESMA – natychmiastowy i stały dostęp do wszelkich niezbędnych informacji.Odniesienia do „kontraktów pochodnych” w art. 75 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozumie się do celów niniejszego rozporządzenia jako odniesienia do „transakcji finansowania papierów wartościowych”.
4. W terminie 30 dni roboczych od otrzymania wniosku ESMA sprawdza jego kompletność. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, ESMA wyznacza termin, w którym składające wniosek repozytorium transakcji ma przedłożyć dodatkowe informacje.
5. W terminie 180 dni roboczych od złożenia kompletnego wniosku ESMA informuje na piśmie składające wniosek repozytorium transakcji o uznaniu lub odmowie uznania, podając pełne uzasadnienie.
6. ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz repozytoriów transakcji uznanych zgodnie z niniejszym artykułem.
7. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 3 lit. b) i c), jeżeli bezpośredni i natychmiastowy dostęp stosownych organów Unii do danych niezbędnych im do wykonywania swoich obowiązków i uprawnień, które to dane są dostępne w repozytoriach transakcji zarejestrowanych w państwach trzecich lub z siedzibą w państwach trzecich, jest zapewniony w postaci wiążącego zobowiązania egzekwowalnego wobec tych repozytoriów transakcji, Komisja może zawierać

umowy o współpracy z odpowiednimi organami państw trzecich dotyczące wzajemnego dostępu do informacji i wymiany informacji na temat transakcji finansowania papierów wartościowych, które to informacje są przechowywane w repozytoriach transakcji z siedzibą w danym państwie trzecim, pod warunkiem istnienia gwarancji zachowania tajemnicy służbowej, w tym ochrony tajemnic handlowych ujawnianych przez te organy osobom trzecim.

8. ESMA może zawierać uzgodnienia o współpracy z odpowiednimi organami państw trzecich na warunkach określonych w art. 76 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 dotyczące dostępu do przechowywanych w repozytoriach transakcji w Unii informacji na temat transakcji finansowania papierów wartościowych. Odniesienia do „kontraktów pochodnych” w art. 76 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 rozumie się do celów niniejszego rozporządzenia jako odniesienia do „transakcji finansowania papierów wartościowych”.

Rozdział VIII

Sankcje i środki administracyjne

Artykuł 20

Sankcje i środki administracyjne

1. Nie naruszając przepisów art. 25 oraz bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do ustanowienia i nakładania sankcji karnych, państwa członkowskie zapewniają właściwym organom zgodnie z prawem krajowym uprawnienia do nakładania sankcji administracyjnych oraz innych środków administracyjnych przynajmniej w przypadku następujących naruszeń:

- (a) naruszenia wymogu zgłaszania ustanowionego w art. 4;
- (b) naruszenia przepisów art. 15.

Jeżeli przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, mają zastosowanie do osób prawnych, państwa członkowskie zapewniają właściwym organom uprawnienia do nakładania sankcji w przypadku naruszenia, z zastrzeżeniem warunków określonych w prawie krajowym, na członków organu zarządzającego oraz inne osoby, które na mocy prawa krajowego ponoszą odpowiedzialność za naruszenie.

2. Sankcje i środki administracyjne nakładane do celów ust. 1 są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
3. Jeżeli państwa członkowskie postanawiają ustanowić sankcje karne za naruszenia przepisów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zapewniają one wprowadzenie odpowiednich środków dających właściwym organom wszystkie niezbędne uprawnienia do nawiązania kontaktu z organami sądowymi w obrębie ich jurysdykcji w celu otrzymania szczególnych informacji związanych z dochodzeniami lub postępowaniami karnymi wszczętymi w związku z możliwymi naruszeniami przepisów art. 4 i 15, jak również do udzielania takich informacji innymi właściwym organom i ESMA celem wypełnienia obowiązku współpracy ze sobą oraz, w stosownych przypadkach, z ESMA do celów ust. 1 niniejszego artykułu.

W kontekście wykonywania swoich uprawnień do nakładania sankcji właściwe organy mogą również współpracować z właściwymi organami innych państw członkowskich.

4. Państwa członkowskie powierzają właściwym organom zgodnie z prawem krajowym uprawnienia do stosowania przynajmniej następujących sankcji administracyjnych i innych środków w przypadku naruszeń, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu:
- (a) nakaz zobowiązujący osobę odpowiedzialną za naruszenie do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;
 - (b) zwrot korzyści uzyskanych lub równowartości strat unikniętych w wyniku naruszenia, jeżeli możliwe jest ich ustalenie;
 - (c) publiczne ostrzeżenie, które określa osobę odpowiedzialną i charakter naruszenia;
 - (d) cofnięcie lub zawieszenie zezwolenia;
 - (e) tymczasowy lub, w przypadku poważnych lub powtarzających się naruszeń, stały zakaz wykonywania funkcji zarządczych wobec każdej osoby pełniącej obowiązki zarządcze lub każdej osoby fizycznej uznanej za popełnienie naruszenia;
 - (f) tymczasowy lub, w przypadku poważnych lub powtarzających się naruszeń, stały zakaz zawierania transakcji na własny rachunek wobec każdej osoby pełniącej obowiązki zarządcze lub każdej osoby fizycznej uznanej za popełnienie naruszenia;
 - (g) maksymalne administracyjne sankcje pieniężne w wysokości co najmniej trzykrotnej kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia w przypadkach, jeżeli możliwe jest ich ustalenie;
 - (h) w przypadku osoby fizycznej, maksymalne administracyjne sankcje pieniężne w wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub, w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia;
 - (i) w przypadku osoby prawnej, maksymalne administracyjne sankcje pieniężne w wysokości co najmniej 10 % całkowitego rocznego obrotu danej osoby prawnej ustalonego na podstawie ostatniego dostępnego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający; jeżeli dana osoba prawna jest jednostką dominującą lub jednostką zależną jednostki dominującej, która ma obowiązek sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE¹⁶, za odpowiedni całkowity roczny obrót uznaje się całkowity roczny obrót lub odpowiadający mu rodzaj dochodu zgodnie z odpowiednimi przepisami o rachunkowości, ustalony na podstawie

¹⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG, Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19.

ostatniego dostępnego skonsolidowanego sprawozdania finansowego zatwierdzonego przez organ zarządzający najwyższej jednostki dominującej.

Państwa członkowskie mogą zapewnić właściwym organom dodatkowe uprawnienia oprócz uprawnień, o których mowa w niniejszym ustępie, jak również zapewnić szerszy zakres sankcji oraz wyższe ich poziomy niż określone w niniejszym ustępie.

5. Naruszenie przepisów art. 4 nie ma wpływu na ważność warunków transakcji finansowania papierów wartościowych ani możliwości egzekwowania przez strony warunków transakcji finansowania papierów wartościowych. Naruszenie przepisów art. 4 nie daje prawa do odszkodowania stronie transakcji finansowania papierów wartościowych.
6. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i ESMA o przepisach dotyczących ust. 1, 3 i 4 do dnia [12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję i ESMA o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.

Artykuł 21

Wykonywanie uprawnień nadzorczych i nakładanie sankcji

Państwa członkowskie zapewniają uwzględnianie przez właściwe organy – przy ustalaniu rodzaju oraz wysokości sankcji administracyjnych i innych środków – wszelkich istotnych okoliczności, w tym w stosownych przypadkach:

- (a) wagi i czasu trwania naruszenia;
- (b) zakresu odpowiedzialności osoby odpowiedzialnej za naruszenie;
- (c) sytuacji finansowej osoby odpowiedzialnej za naruszenie, przez uwzględnienie takich czynników jak całkowity obrót w przypadku osoby prawnej lub roczny dochód w przypadku osoby fizycznej;
- (d) skali korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez osobę odpowiedzialną za naruszenie, jeżeli możliwe jest ich ustalenie;
- (e) poziomu współpracy osoby odpowiedzialnej za naruszenie z właściwym organem, bez uszczerbku dla konieczności zapewnienia zwrotu korzyści uzyskanych lub równowartości strat unikniętych przez daną osobę;
- (f) uprzednich naruszeń popełnionych przez osobę odpowiedzialną za naruszenie;
- (g) środków podjętych przez osobę odpowiedzialną za naruszenie w celu zapobieżenia jego powtórzeniu.

Artykuł 22

Zgłaszanie naruszeń

1. Właściwe organy ustanawiają skuteczne mechanizmy umożliwiające zgłaszanie właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przepisów art. 4 i 15.
2. Mechanizmy, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej:

- (a) szczególne procedury przyjmowania zgłoszeń w sprawie naruszeń oraz działania następne, w tym ustanowienie bezpiecznych kanałów komunikacji dla takich zgłoszeń;
 - (b) stosowną ochronę osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, które zgłaszają naruszenia lub którym zarzuca się naruszenia, przynajmniej przed działaniami odwetowymi, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania;
 - (c) ochronę danych osobowych zarówno osoby zgłaszającej naruszenie, jak i osoby fizycznej, której zarzuca się popełnienie naruszenia, w tym ochronę w zakresie zachowania poufności co do ich tożsamości na wszystkich etapach procedury, bez uszczerbku dla wynikającego z przepisów prawa krajowego wymogu ujawnienia informacji w kontekście dochodzeń lub późniejszych postępowań sądowych.
- 3. Państwa członkowskie wymagają od pracodawców posiadania odpowiednich wewnętrznych procedur zgłaszania przez swoich pracowników naruszeń art. 4 i 15.
 - 4. Państwa członkowskie mogą przewidzieć zachęty finansowe dla osób oferujących istotne informacje dotyczące potencjalnych naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia, które przyznaje się zgodnie z prawem krajowym pod warunkiem, że osoby te nie podlegają już uprzednio innym, wynikającym z przepisów prawa lub umowy obowiązkom zgłaszania takich informacji oraz pod warunkiem, że informacje te są nowe i skutkują nałożeniem sankcji administracyjnej lub innego środka za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia lub nałożeniem sankcji karnej.

Artykuł 23

Wymiana informacji z ESMA

- 1. Właściwe organy corocznie przekazują ESMA zbiorcze informacje dotyczące wszystkich środków, sankcji i grzywn administracyjnych nałożonych przez nie zgodnie z art. 20. ESMA publikuje te informacje w sprawozdaniu rocznym.
- 2. Jeżeli państwa członkowskie postanawiają ustanowić sankcje karne za naruszenia przepisów, o których mowa w art. 20, ich właściwe organy corocznie przekazują ESMA zanonimizowane zbiorcze dane dotyczące wszystkich wszczętych dochodzeń karnych oraz nałożonych sankcji karnych. ESMA publikuje dane dotyczące nałożonych sankcji karnych w sprawozdaniu rocznym. Jeżeli właściwy organ podaje do wiadomości publicznej informacje o sankcjach, grzywnach i innych środkach administracyjnych, a także o sankcjach karnych, powiadamia o nich jednocześnie ESMA.
- 3. Jeżeli właściwy organ podaje do wiadomości publicznej informacje o sankcji administracyjnej, środku administracyjnym lub sankcji karnej, przekazuje jednocześnie tę informację ESMA.
- 4. ESMA opracowuje projekt wykonawczych standardów technicznych w celu ustalenia procedur i form wymiany informacji, o których mowa w ust. 1 i 2.
ESMA przedkłada Komisji projekt tych wykonawczych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia] r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 24

Publikacja decyzji

1. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 3 właściwe organy publikują każdą decyzję o nałożeniu sankcji administracyjnej lub innego środka w związku z naruszeniem przepisów art. 4 i 15 na swojej stronie internetowej natychmiast po poinformowaniu o tej decyzji osoby, której ta decyzja dotyczy.
2. Informacje publikowane na podstawie ust. 1 obejmują co najmniej rodzaj i charakter naruszenia oraz tożsamość osoby, której dotyczy decyzja.

Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do decyzji nakładających środki o charakterze dochodzeniowym.

Jeżeli właściwy organ uznaje, na podstawie indywidualnej oceny danego przypadku, że opublikowanie tożsamości osoby prawnej, której dotyczy decyzja, lub danych osobowych osoby fizycznej byłoby nieproporcjonalne, lub jeżeli taka publikacja miałaby stanowić zagrożenie dla prowadzonego dochodzenia lub stabilności rynków finansowych, właściwy organ podejmuje jedno z następujących działań:

 - (a) odroczenie publikacji decyzji do momentu, kiedy ustaną przyczyny tego odroczenia;
 - (b) publikacja decyzji w formie anonimowej w sposób zgodny z prawem krajowym, jeżeli taka forma publikacji zapewnia skuteczną ochronę danych osobowych, oraz, w stosownych przypadkach, późniejsze opublikowanie odpowiednich danych po upływie stosownego okresu, jeżeli przewiduje się, że w ciągu tego okresu ustaną przyczyny opublikowania informacji w formie anonimowej;
 - (c) rezygnacja z publikacji decyzji, jeżeli właściwy organ jest zdania, że publikacja zgodnie z lit. a) lub b) będzie niewystarczająca do zapewnienia:
 - (i) aby stabilność rynków finansowych nie została zagrożona;
 - (ii) proporcjonalności publikacji takich decyzji w odniesieniu do środków, których charakter uznaje się za drugorzędny.
3. Jeżeli decyzja jest przedmiotem odwołania do krajowego organu sądowego, administracyjnego lub innego organu, właściwe organy niezwłocznie publikują również na swojej stronie internetowej odpowiednie informacje oraz wszelkie późniejsze informacje na temat wyniku tego odwołania. Ponadto publikuje się również każdą decyzję unieważniającą decyzję, od której złożono odwołanie.
4. Właściwe organy zapewniają, aby każda decyzja opublikowana zgodnie z niniejszym artykułem była dostępna na ich stronie internetowej przez okres wynoszący co najmniej pięć lat od jej publikacji. Dane osobowe zawarte w tych decyzjach są dostępne na stronie internetowej właściwego organu przez okres wymagany zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie danych.

Artykuł 25

Sankcje do celów art. 13 i 14

Sankcje i inne środki ustanowione zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE i dyrektywą 2011/61/UE mają zastosowanie do naruszeń wymogów określonych w art. 13 i 14 niniejszego rozporządzenia.

Rozdział IX

Przegląd

Artykuł 26

Przegląd

Trzy lata po wejściu w życie Komisja, po konsultacji z ESMA, składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące skuteczności i efektywności niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, przedkłada wniosek o jego zmianę.

Rozdział X

Przepisy końcowe

Artykuł 27

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 3, art. 3, art. 11 ust. 2, art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 3, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia, o którym mowa w art. 28.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 3, art. 3 i 4, art. 11 ust. 2, art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2 ust. 3, art. 3 i 4, art. 11 ust. 2, art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą

sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 28

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia jego wejścia w życie, z wyjątkiem:
 - (a) art. 4 ust. 1, który stosuje się od dnia przypadającego 18 miesięcy po dniu wejścia w życie, oraz
 - (b) art. 13 i 14, które stosuje się od dnia przypadającego 6 miesięcy po dniu wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych oraz przejrzystości tych transakcji

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa¹⁷

Rynek wewnętrzny – rynki finansowe

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☒ Wniosek/inicjatywa dotyczy nowego działania

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Przyczynienie się do ograniczenia ryzyk zagrażających stabilności finansowej i przywrócenia zaufania do rynków finansowych ze strony inwestorów i innych uczestników rynku

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

W świetle powyższych celów ogólnych rozporządzenie ma na celu zwiększenie ogólnej przejrzystości rynków transakcji finansowania papierów wartościowych oraz lombardowania, a tym samym wsparcie ulepszonych monitorowania tych rodzajów działalności przez organy nadzoru i inwestorów. Przyczyni się ono do skutecznego zapobiegania powstawaniu ryzyk o charakterze systemowym oraz wzajemnych powiązań w obrębie sektora finansowego prowadzących do ryzyka systemowego.

¹⁷ ABM: activity based management: zarządzanie kosztami działań – ABB: activity-based budgeting: budżet zadaniowy.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Większa przejrzystość transakcji finansowania papierów wartościowych dla organów nadzoru;

Większa przejrzystość transakcji finansowania papierów wartościowych oraz innych struktur finansowania dla inwestorów;

Większa przejrzystość lombardowania pod względem operacyjnym i umownym dla zaangażowanych stron.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Odpowiednie wskaźniki do celów oceny wniosku mogą obejmować:

- wielkość poszczególnych segmentów rynków transakcji finansowania papierów wartościowych
- stopień wzajemnych powiązań i koncentracja rynku
- udział transakcji finansowania papierów wartościowych w całym funduszu
- wskaźniki jakościowe dotyczące ujawniania przez fundusze działalności w zakresie transakcji finansowania papierów wartościowych
- skalę działalności w zakresie lombardowania
- skalę wykorzystania zabezpieczeń (*collateral velocity*)

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które mają zostać zaspokojone w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Wniosek dotyczący reform strukturalnych w unijnym sektorze bankowym, który zostaje przedłożony jednocześnie z niniejszym wnioskiem, stanowi ostatni element nowych ram regulacyjnych, dzięki któremu również największe banki w UE będą miały mniej złożone struktury i będą mogły zostać skutecznie poddane restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przy minimalnych konsekwencjach dla podatników. Kryzys uwypuklił przy tym potrzebę zwiększenia przejrzystości i monitorowania nie tylko w tradycyjnym sektorze bankowym, ale również w przypadku działalności kredytowej instytucji niebędących bankami, czyli w tzw. „równoległym systemie bankowym”.

W tym kontekście Rada Stabilności Finansowej oraz Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego zidentyfikowały ryzyka, które zarówno dla tradycyjnej bankowości, jak i dla równoległego systemu bankowego wiążą się z transakcjami finansowania papierów wartościowych. Transakcje te mogą prowadzić do zwiększenia dźwigni finansowej i procykliczności oraz nasilenia wzajemnych powiązań na rynkach finansowych. W szczególności brak przejrzystości przy stosowaniu transakcji finansowania papierów wartościowych oraz innych struktur finansowania uniemożliwił organom regulacyjnym i organom nadzoru, a także inwestorom, właściwe oszacowanie i monitorowanie stosownych ryzyk o charakterze podobnym do ryzyka bankowego oraz stopnia wzajemnych powiązań w systemie finansowym w okresie przed wybuchem kryzysu finansowego oraz w jego trakcie.

W tym kontekście Rada Stabilności Finansowej przyjęła w dniu 29 sierpnia 2013 r. ramy polityczne mające na celu uwzględnienie ryzyk w równoległym systemie bankowym związanych z udzielaniem pożyczek papierów wartościowych i transakcjami odkupu. Ramy

te zostały następnie zatwierdzone we wrześniu 2013 r. przez przywódców państw grupy G-20; zawierają one wymóg szczegółowego i częstego zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych, odpowiedniego ujawniania informacji na temat działalności w zakresie transakcji finansowania papierów wartościowych inwestorom oraz wprowadzenia specjalnych przepisów dotycząc lombardowania.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Niniejszy wniosek ma na celu zapewnienie przejrzystości transakcji finansowania papierów wartościowych, lombardowania oraz innych struktur finansowania. Wzajemne powiązania w obrębie rynku wewnętrznego między tymi rodzajami działalności związanymi z równoległym systemem bankowym oraz ich systemowy charakter wymagają podjęcia skoordynowanych działań na szczeblu Unii. Aby uwzględnić szeroki wachlarz transakcji oraz zapewnić organom regulacyjnym na szczeblu krajowym i unijnym całościowy ogląd rynków transakcji finansowania papierów wartościowych w całej UE, konieczne jest podjęcie działań co najmniej na szczeblu unijnym. Środki zaradcze wdrażane samodzielnie i w nieskoordynowany sposób przez poszczególne państwa członkowskie byłyby prawdopodobnie bardzo mało skuteczne, gdyż tego rodzaju środki uwzględniałyby jedynie część rynku. Ponadto z uwagi na systemowy charakter problemów nieskoordynowane działania mogą nawet przynieść skutki przeciwne do zamierzonych ze względu na ryzyko fragmentacji i niespójności danych. Jedynie dane zagregowane na szczeblu unijnym mogą zapewnić obraz sytuacji makroekonomicznej niezbędny do celów monitorowania stosowania transakcji finansowania papierów wartościowych.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

nie dotyczy

1.5.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

UE zainicjowała już szereg reform służących zwiększeniu przejrzystości rynków finansowych. Przykładowo rozporządzenie w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji (tzw. rozporządzenie w sprawie infrastruktury rynku europejskiego, EMIR) wprowadziło środki służące zwiększeniu przejrzystości pozycji w instrumentach pochodnych dla organów regulacyjnych, jak również ograniczeniu ryzyk systemowych dla uczestników rynku. Rozporządzenie to zapewnia, że informacje o wszystkich europejskich kontraktach pochodnych są zgłaszane do repozytoriów transakcji oraz są bezpośrednio i natychmiast dostępne dla organów regulacyjnych, w tym dla Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), tak aby zapewnić decydentom politycznym i organom nadzoru jasny obraz sytuacji na rynkach instrumentów pochodnych. Niniejsze rozporządzenie służy osiągnięciu takich samych celów w zakresie przejrzystości – w oparciu o już obowiązujące rozporządzenie i istniejące już podmioty (repozytoria transakcji, które uzyskały zezwolenia na podstawie rozporządzenia w sprawie infrastruktury rynku europejskiego) – tak aby jeszcze bardziej zwiększyć przejrzystość rynków finansowych poprzez większą przejrzystość transakcji finansowania papierów wartościowych. Ponadto inne wnioski ustawodawcze, które zostały już przyjęte przez Komisję lub wkrótce zostaną przez nią przedłożone, stanowią uzupełnienie niniejszego wniosku w kategoriach zwiększenia przejrzystości oraz integralności rynku, jak również ograniczenia zakłóceń rynkowych i wzmocnienia ochrony inwestorów. Należy do nich np. proponowana zmiana dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID), która przewiduje w szczególności środki dotyczące przejrzystości względem właściwych organów. Proponowane rozporządzenie uzupełnia również dyrektywę w sprawie ZAFI oraz UCITS w odniesieniu do zapewnienia przejrzystości dla inwestorów, którzy inwestują w transakcje finansowania

papierów wartościowych oraz inne struktury finansowania. Przedłożony wniosek jest spójny z tymi aktami prawa unijnego. Jest on również spójny z priorytetami przedstawionymi przez Komisję Europejską w jej komunikacie zatytułowanym „Równoległy system bankowy – przeciwdziałanie nowym źródłom ryzyka w sektorze bankowym” z dnia 4 września 2013 r., w którym podkreślono potrzebę zwiększenia przejrzystości transakcji finansowania papierów wartościowych.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

☒ Wniosek/inicjatywa o nieograniczonym okresie trwania

Wejście i rozpoczęcie stosowania przewiduje się na lata, odpowiednio, 2015 i 2017.

1.7. Przewidywane tryby zarządzania¹⁸

Od budżetu na 2014 r.

☐ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

- ☐ przez jej departamenty, w tym jej personel w delegaturach Unii;
- ☐ przez agencje wykonawcze.

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☒ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- ☐ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

ESMA jest agencją regulacyjną działającą pod nadzorem Komisji.

¹⁸

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Wniosek przewiduje, że Komisja powinna przeprowadzać okresowe oceny skuteczności proponowanego środka.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

W odniesieniu do prawomocnego, gospodarnego, skutecznego i wydajnego wykorzystania środków udostępnionych w związku z niniejszym wnioskiem oczekuje się, że wniosek nie pociąga za sobą nowych rodzajów ryzyka, które nie byłyby już obecnie uwzględnione przez istniejące wewnętrzne ramy kontroli ESMA.

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli.

nie dotyczy

2.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu.

nie dotyczy

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Do celów zwalczania oszustw, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności do ESMA zastosowanie będą miały, bez żadnych ograniczeń, przepisy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF).

ESMA przystąpi do Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz niezwłocznie przyjmie stosowne przepisy odnoszące się do całego personelu ESMA i EUNB.

Decyzje dotyczące finansowania oraz wynikające z nich umowy i instrumenty wykonawcze muszą wyraźnie stwierdzać, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, w razie potrzeby, przeprowadzać kontrole na miejscu wobec beneficjentów środków finansowych wydatkowanych przez ESMA oraz wobec pracowników odpowiedzialnych za przydzielenie tych środków.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
		Zróżnicowane /niezróżnicowane ⁽¹⁹⁾	państw EFTA ²⁰	krajów kandydujących ²¹	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuje

¹⁹ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane

²⁰ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

²¹ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

Niniejsza inicjatywa ustawodawcza będzie miała następujący wpływ na wydatki:

Zatrudnienie dwóch dodatkowych członków personelu tymczasowego w ESMA (począwszy od stycznia 2016 r.) – szczegółowe informacje na temat ich zadań oraz sposobu obliczenia związanych z tym kosztów znajdują się w załączniku. Koszty zatrudnienia nowych pracowników będą w pełni pokryte z opłat wnoszonych przez branżę (brak wpływu na budżet UE).

- Nowe zadania będą realizowane przez personel dostępny w ramach corocznej procedury przydziału środków budżetowych w świetle ograniczeń budżetowych mających zastosowanie do wszystkich organów UE oraz zgodnie z programowaniem finansowym dla agencji. Należy zauważyć, że zasoby potrzebne agencji na wykonywanie nowych zadań będą spójne i zgodne z programowaniem zasobów ludzkich i finansowych dla ESMA określonym w niedawno opublikowanym komunikacie do Parlamentu Europejskiego i Rady „Programowanie zasobów ludzkich i finansowych dla agencji zdecentralizowanych na lata 2014–2020” (COM(2013) 519).

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych			Numer								
Dyrekcja Generalna: MARKT				2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM
•Środki operacyjne											
	Środki na zobowiązania	(1)									
	Środki na płatności	(2)									
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ²²											

²² Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Numer linii budżetowej		(3)								
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej MARKT	Środki na zobowiązania	=1+1a +3								
	Środki na płatności	= 2+2a +3								

•OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki na płatności	(5)								
•OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 1.a wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6								
	Środki na płatności	=5+6								
	Środki na płatności	=5+6								

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna:									
•Zasoby ludzkie									
•Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <....>	Środki								

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)								
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N ²³	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania								
	Środki na płatności								

²³ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓŁEM	
	PRODUKT																	
	Rodzaj ²⁴	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY NR 1 ²⁵ ...																		
– Produkt																		
– Produkt																		
– Produkt																		
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																		
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																		
– Produkt																		
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																		

²⁴ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
²⁵ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2 „Cele szczegółowe ...”.

KOSZT OGÓLEM																
--------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ²⁶	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	OGÓŁEM
--	------------------------	------------	------------	------------	---	--------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częściowa								

Poza DZIAŁEM 5²⁷ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częściowa								

OGÓŁEM								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą

²⁶ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

²⁷ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
•Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)							
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
•Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)²⁸							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)							
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy ²⁹	– w centrali						
	– w delegaturach						
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT - pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
OGÓŁEM							

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie

²⁸ CA= personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE= oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert).

²⁹ W ramach pułapu częściowego na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	
Personel zewnetrzny	

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☒ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Zasoby potrzebne agencji na wykonywanie nowych zadań będą spójne i zgodne z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2014-2020 oraz programowaniem zasobów ludzkich i finansowych dla ESMA/EUNB określonym w niedawno opublikowanym komunikacie do Parlamentu Europejskiego i Rady „Programowanie zasobów ludzkich i finansowych dla agencji zdecentralizowanych na lata 2014–2020” (COM(2013) 519).
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

[...]

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych³⁰.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

[...]

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Ogółem
Państwa członkowskie								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

³⁰

Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego (w okresie 2007-2013).

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☒ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☒ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ³¹						
		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Artykuł		0,00	0,00	0,35	0,33	0,33	0,33	0,33

W przypadku wpływu na dochody różne należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

[...]

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

Oplaty wnoszone przez branżę zostaną skalkulowane w ten sposób, że będą pokrywać związane z niniejszą inicjatywą ustawodawczą dodatkowe koszty ESMA – szczegółowe informacje na temat metody obliczeń znajdują się w załączniku.

³¹

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.

Załącznik do oceny skutków finansowych regulacji dotyczącej rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zgłaszania transakcji finansowania papierów wartościowych oraz przejrzystości tych transakcji

Koszty dotyczące realizowanych przez ESMA zadań zostały oszacowane dla kategorii „Wydatki na personel” zgodnie z klasyfikacją kosztów w projekcie budżetu ESMA na 2015 r.

Wniosek Komisji zawiera przepisy zobowiązujące ESMA do opracowania trzech regulacyjnych standardów technicznych i czterech wykonawczych standardów technicznych, które powinny zapewnić spójne wdrożenie w całej UE wysoce technicznych przepisów. ESMA będzie sprawowała nadzór nad repozytoriami transakcji w odniesieniu do transakcji finansowania papierów wartościowych oraz wniesie wkład w sprawozdanie Komisji dotyczące wdrożenia i skuteczności rozporządzenia. ESMA zapewni również Komisji fachowe doradztwo w kwestii przewidzianych aktów delegowanych Komisji. Ponadto ESMA może zawierać uzgodnienia o współpracy z odpowiednimi organami państw trzecich, jak również uznawać repozytoria transakcji z siedzibą w państwie trzecim.

Jeśli chodzi o harmonogram założono, że rozporządzenie wejdzie w życie pod koniec 2015 r. W związku z tym ESMA będzie potrzebować dodatkowych zasobów dopiero od 2016 r. Jeśli chodzi o charakter stanowisk należy zaznaczyć, że poprawne i terminowe przygotowanie nowych standardów technicznych będzie w szczególności wymagać przydzielenia dodatkowych zasobów na zadania w obszarach: kształtowanie polityki, redagowanie tekstów prawnych i ocena skutków. Wykonanie zadań wymaga: dwustronnych i wielostronnych spotkań z zainteresowanymi stronami; analizy i oceny wariantów strategicznych oraz opracowania dokumentów konsultacyjnych; konsultacji społecznych z zainteresowanymi stronami; powołania stałych grup eksperckich, których członkami będą organy nadzoru z państw członkowskich, i kierowania tymi grupami; powołania doraźnych grup eksperckich, których członkami będą uczestnicy rynku i przedstawiciele inwestorów, i kierowania tymi grupami; analizy odpowiedzi na konsultacje; przygotowania analizy kosztów i korzyści oraz opracowania tekstu przepisów.

Wymagane prace są ściśle związane z obowiązującymi standardami technicznymi opracowanymi w kontekście rozporządzenia w sprawie infrastruktury rynku europejskiego, które regulują warunki ramowe dla repozytoriów transakcji w odniesieniu do kontraktów pochodnych. Do chwili obecnej na podstawie rozporządzenia w sprawie infrastruktury rynku europejskiego zarejestrowano sześć repozytoriów transakcji i można oczekiwać, że podobna ich liczba będzie się ubiegać o rejestrację w odniesieniu do transakcji finansowania papierów wartościowych. Po zarejestrowaniu repozytoria te będą nadzorowane przez ESMA. Uwzględniając liczbę objętych nadzorem repozytoriów transakcji zarejestrowanych w odniesieniu do transakcji finansowania papierów wartościowych oraz zakres, rodzaj i złożoność zadań realizowanych przez ESMA, liczba ekwiwalentów pełnego czasu pracy wymaganych na potrzeby opracowania standardów technicznych oraz realizacji nowych, dodatkowych zadań będzie się ograniczać do dwóch członków personelu zatrudnionego na czas określony.

Oznacza to, że począwszy od 2016 r. niezbędnych jest dwóch dodatkowych członków personelu zatrudnionego na czas określony. Zakłada się, że ta zwiększona liczba personelu utrzyma się w latach 2017 i 2018, ponieważ ESMA przejmie nowe zadania w zakresie nadzoru nad repozytoriami transakcji w odniesieniu do transakcji finansowania papierów wartościowych. Te nowe zadania zostały określone w proponowanym rozporządzeniu i szerzej omówione w uzasadnieniu aktu prawnego. Koszty dwóch członków personelu

zatrudnionego na czas określony oraz wszelkie nieprzewidziane koszty zostaną w pełni pokryte ze składek wnoszonych przez repozytoria transakcji zarejestrowane na potrzeby transakcji finansowania papierów wartościowych (np. opłaty za rejestrację, opłaty za nadzór), a tym samym nie mają wpływu na budżet UE.

Założenia dotyczące dodatkowych zasobów:

przyjmuje się, że dwa dodatkowe stanowiska zajmą pracownicy zatrudnieni na czas określony należący do grupy funkcyjnej i zaszeregowania AD7;

średnie koszty wynagrodzenia dla różnych kategorii pracowników są oparte na wytycznych DG BUDG;

współczynnik korygujący mający zastosowanie do wynagrodzeń dla Paryża wynosi 1,161.

- Koszty misji szacuje się na 10 000 EUR.
- Zakłada się, że koszty związane z rekrutacją (koszty dojazdu, zakwaterowania, badań lekarskich, dodatek na zagospodarowanie i inne świadczenia, koszty przeniesienia itp.) wyniosą 12 700 EUR.

Rodzaj kosztów	Obliczenia	Kwota (w tys.)			
		2016	2017	2018	Ogółem
Wydatki na personel					
Uposażenie i dodatki	=2x132 x1,161	307	307	307	921
Wydatki związane z rekrutacją	=2x13	26			26
Koszty podróży służbowych	=2x10	20	20	20	60
Ogółem		353	327	327	1007